

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาระบบคัดกรองที่ใช้ยีสต์เพื่อใช้ค้นหาสารยับยั้ง
การเจริญของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม

Development of yeast based screening system to search for
growth inhibitor of *Plasmodium falciparum*

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชูลี ยมภักดี
ศาสตราจารย์ ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร

ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ 2555

รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาระบบคัดกรองที่ใช้ยีสต์เพื่อใช้ค้นหาสารยับยั้ง
การเจริญของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม

Development of yeast based screening system to search for
growth inhibitor of *Plasmodium falciparum*

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชุติ ยมภักดี
ศาสตราจารย์ ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร

ทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาล
ประจำปีงบประมาณ 2555

สารบัญ

| | หน้า |
|---|------|
| บทนำ | 1 |
| วัตถุประสงค์ | 3 |
| วัสดุที่ใช้ในการทดลอง | 4 |
| พลาสมิดและโอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ | 4 |
| วิธีดำเนินการวิจัย | 5 |
| 1. สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีนประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสใน <i>Saccharomyces cerevisiae</i> | 5 |
| 1.1 ทำลายยีน <i>NCE103</i> และ/หรือ ยีน <i>PDR5</i> ในยีสต์ <i>S. cerevisiae</i> BP-9 | 5 |
| 1.2 ตรวจสอบฟีโนไทป์ของยีสต์สายพันธุ์กลายภายหลังที่ถูกทำลายยีน <i>NCE103</i> | 7 |
| 2. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของ <i>S. cerevisiae</i> | 8 |
| 2.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>NCE103</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 8 |
| 2.2 ทำไลเกชันดีเอ็นเอ <i>NCE103</i> เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 10 |
| 2.3 ทำไลเกชัน <i>NCE103</i> เข้าเอกเพรสชันเวกเตอร์ กับ เอนทีรีเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์ พลาสมิด | 13 |
| 2.4 ทำ LR รีคอมบิเนชันเข้าเดสทีเนชันเวกเตอร์ และ ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 15 |
| 3. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของ <i>Plasmodium falciparum</i> | 17 |
| 3.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>pfCA</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 17 |
| 3.2 ทำไลเกชันดีเอ็นเอ <i>pfCA</i> เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 19 |
| 3.3 ทำไลเกชัน <i>pfCA</i> เข้าเอกเพรสชันเวกเตอร์ และ ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 20 |
| 4. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของมนุษย์ | 22 |
| 4.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>hCAII</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 22 |
| 4.2 ทำไลเกชันดีเอ็นเอ <i>hCAII</i> เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 22 |

| | หน้า |
|--|------|
| 4.3 ทำไลगेชัน <i>hCAII</i> เข้าเอนทรีเวคเตอร์ และ ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 24 |
| 4.4 ทำ LR รีคอมบิเนชัน <i>hCAII</i> เข้าเดสทินเนชันเวคเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด | 25 |
| ผลการทดลอง และ อภิปรายผล | 26 |
| 1. สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีนประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสใน <i>S. cerevisiae</i> | 26 |
| 1.1 ทำการทำลายยีน <i>NCE103</i> และ ยีน <i>PDR5</i> โดยใช้ชิ้นส่วน <i>loxP-URA3-loxP</i> | 26 |
| 1.2 ศึกษาฟีโนไทป์ของยีสต์ $\Delta nce103$ ภายใต้สภาวะมีออกซิเจนและมี 0.035% CO ₂ เทียบกับสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO ₂ | 30 |
| 2. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของ <i>S. cerevisiae</i> | 31 |
| 2.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>NCE103</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 31 |
| 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pGEM T-Easy/ <i>NCE103</i> (C-Flag) | 32 |
| 2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pYES2/ <i>NCE103</i> (C-Flag) และ pENTR™3C/ <i>NCE103</i> (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 33 |
| 2.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pAG414GPD/ <i>NCE103</i> (C-Flag) และ pAG414GAL/ <i>NCE103</i> (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 35 |
| 3. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของ <i>Plasmodium falciparum</i> | 36 |
| 3.1 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pGEM T-Easy/pfCA โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 36 |
| 3.2 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>pfCA</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 37 |
| 3.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 38 |
| 3.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pYES2/pfCA418 (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 38 |
| 4. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิกแอนไฮเดรสของมนุษย์ (<i>hCAII</i>) | 39 |
| 4.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน <i>hCAII</i> โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส | 39 |

| | หน้า |
|--|------|
| 4.2 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pGEM T-Easy/hCAII (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 40 |
| 4.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pENTR™3C/hCAII (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 41 |
| 4.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ | 42 |
| สรุปผลการทดลอง | 42 |
| งานวิจัยที่จะดำเนินการในปีที่ 2 | 43 |
| เอกสารอ้างอิง | 43 |

เลขหมู่
เลขทะเบียน 018131
วัน. เดือน. ปี 8 ก.พ. 62

สารบัญตาราง

| ตารางที่ | | หน้า |
|----------|--|------|
| 1 | พลาสมิดที่ใช้ในงานวิจัยนี้ | 4 |
| 2 | โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ | 4 |
| 3 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาปลูกไซพอลิเมอไรเซชันเพื่อเพิ่มปริมาณยีน <i>loxP-URA3-loxP</i> | 6 |
| 4 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาปลูกไซพอลิเมอไรเซชันเพื่อเพิ่มปริมาณยีน <i>NCE103</i> | 9 |
| 5 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ <i>NCE103</i> | 10 |
| 6 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน <i>NCE103</i> เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ | 11 |
| 7 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pGEM T-Easy/ <i>NCE103</i> (C-Flag), pYES2 และ pENTR™3C | 13 |
| 8 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน <i>NCE103</i> เข้า pYES2 และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ | 14 |
| 9 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pYES2/ <i>NCE103</i> (C-Flag) และ pENTR™3C/ <i>NCE103</i> (C-Flag) | 15 |
| 10 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยา LR รีคอมบิเนชันของ pENTR™3C/ <i>NCE103</i> (C-Flag) กับ pAG414GPD, GAL-ccdB-HA | 15 |
| 11 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pAG414GPD/ <i>NCE103</i> (C-Flag) และ pAG414GAL/ <i>NCE103</i> (C-Flag) | 17 |
| 12 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pGEM T-Easy/pfCA. | 18 |
| 13 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ pfCA ก่อนไลเกชัน | 19 |
| 14 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน pfCA เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ | 19 |
| 15 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) และ pYES2 | 20 |
| 16 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน pfCA (418) เข้า pYES2 เวกเตอร์ | 21 |
| 17 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pYES2/pfCA418 (C-Flag) | 21 |

| ตารางที่ | | หน้า |
|----------|--|------|
| 18 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ <i>hCAII</i> ก่อนไล เกชัน | 22 |
| 19 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน <i>hCAII</i> เข้าโคลนนิ่งเวคเตอร์ | 23 |
| 20 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวคเตอร์ pGEM T- Easy/ <i>hCAII</i> (C-Flag) | 23 |
| 21 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน <i>hCAII</i> เข้า pENTR™3C Dual Selection เวคเตอร์ | 24 |
| 22 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวคเตอร์ pENTR™3C/ <i>hCAII</i> (C-Flag) | 25 |
| 23 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยา LR รีคอมบิเนชันของ pENTR™3C/ <i>hCAII</i> (C-Flag) กับ pAG414GPD, GAL-ccdB-HA | 25 |
| 24 | สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pAG414GPD/ <i>hCAII</i> (C-Flag) และ pAG414GAL/ <i>hCAII</i> (C-Flag) | 26 |

สารบัญญภาพ

| ภาพที่ | | หน้า |
|--------|--|------|
| 1 | ผลิตภัณฑ์ PCR จากการที่ใช้ดีเอ็นเอของ <i>S. cerevisiae</i> สายพันธุ์ W303-1B เป็นดีเอ็นเอต้นแบบและมีฟอร์เวิร์ดกับรีเวิร์สไพร์เมอร์ (NCE103_F, NCE103_R) ที่จำเพาะต่อยีน <i>NCE103</i> | 9 |
| 2 | แผนที่พลาสมิด pYES2 เวกเตอร์ (Invitrogen, USA) | 12 |
| 3 | แผนที่พลาสมิด pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (Invitrogen, USA) | 13 |
| 4 | แผนที่พลาสมิด pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA (Addgene, USA) | 16 |
| 5 | ผลิตภัณฑ์ PCR จากการที่ใช้ pGEM T-Easy/pfCA เป็นดีเอ็นเอต้นแบบและมีฟอร์เวิร์ดกับรีเวิร์สไพร์เมอร์ (pfCA_F (418) และ pfCA_R (418) และ pfCA_F (235) และ pfCA_R (235) ที่จำเพาะต่อยีน <i>pfCA</i> | 18 |
| 6 | ผลิตภัณฑ์ PCR จากการที่ใช้ cDNA ของมนุษย์เป็นดีเอ็นเอต้นแบบและมีฟอร์เวิร์ดกับรีเวิร์สไพร์เมอร์ (hCAII_F, hCAII_R) ที่จำเพาะต่อยีน <i>hCAII</i> | 22 |
| 7 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน <i>NCE103</i> | 27 |
| 8 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการกำจัดยีน <i>URA3</i> ออกจากยีสต์ BP-12 | 27 |
| 9 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน <i>PDR5</i> (1) | 28 |
| 10 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน <i>PDR5</i> (2) | 29 |
| 11 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน <i>URA3</i> | 29 |
| 12 | ความต้องการ CO ₂ ต่อการเจริญของยีสต์สายพันธุ์ BP-9, BP-15 และ BP-17 | 31 |
| 13 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน <i>NCE103</i> | 32 |
| 14 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>BamH</i> I และ <i>Xho</i> I ของรีคอมบิแนนท์ พลาสมิด (pGEM T-Easy/NCE103 (C-Flag)). | 32 |
| 15 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>BamH</i> I และ <i>Xho</i> I ของ pYES2 เวกเตอร์ | 33 |
| 16 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>BamH</i> I และ <i>Xho</i> I ของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ | 34 |
| 17 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>BamH</i> I และ <i>Xho</i> I ของ pYES2/NCE103 (C-Flag) | 34 |

| ภาพที่ | | หน้า |
|--------|--|------|
| 18 | ผลิตภัณฑ์การตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Bam</i> H I และ <i>Xho</i> I ของ pENTR™3C/NCE103 (C-Flag) | 35 |
| 19 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Xho</i> I ของ pAG414GPD/NCE103 (C-Flag) และ pAG414GAL/ NCE103 (C-Flag) | 36 |
| 20 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Eco</i> R I ของ pGEM T-Easy/pfCA | 37 |
| 21 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน <i>pfCA</i> | 37 |
| 22 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Bam</i> H I และ <i>Xho</i> I ของ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) | 38 |
| 23 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Bam</i> H I และ <i>Xho</i> I ของ pYES2/pfCA418 (C-Flag) | 39 |
| 24 | ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน <i>hCAII</i> | 39 |
| 25 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Eco</i> R I และ <i>Xho</i> I ของ pGEM T-Easy/hCAII (C-Flag) | 40 |
| 26 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Eco</i> R I และ <i>Xho</i> I ของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ | 41 |
| 27 | ผลิตภัณฑ์การตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Eco</i> R I และ <i>Xho</i> I ของ pENTR™3C/hCAII | 41 |
| 28 | ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ <i>Xho</i> I ของ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) | 42 |

บทนำ

ในแต่ละปี พบว่ามีผู้ติดเชื้อมาลาเรียเสียชีวิตสูงถึง 2.5 ล้านคน จากประมาณ 5 ร้อยล้านคนของผู้ติดเชื้อดังกล่าวทั่วโลก(Nchinda 1998) เชื้อมาลาเรียชนิดฟัลซิพารัม (*Plasmodium falciparum*)เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ผู้ติดเชื้อมีอัตราการเสียชีวิตสูง ทั้งนี้เนื่องจากการดื้อต่อยารักษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน จากการแพร่กระจายของการดื้อยาของเชื้อมาลาเรียทำให้ประเทศที่ยากจนมีอัตราการตายที่สูงขึ้น(NaBangchang และคณะ 2007) นอกจากนี้การขาดวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมยุงที่เป็นพาหะของโรค รวมทั้งการขาดวัคซีนที่มีประสิทธิภาพ เป็นเหตุให้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการหายาชนิดใหม่ๆสำหรับรักษาโรคมาเลเรียให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขณะเดียวกันยาใหม่นั้นต้องมีความเป็นพิษน้อยลง ยาชนิดใหม่ควรจะมีการออกฤทธิ์โดยกลไกที่ต่างไปจากยาเดิมที่ใช้กันอยู่ (White, 2004; Pink และคณะ 2005; Hopkins และคณะ 2007; Gardner และคณะ 2002) ที่น่าสนใจคือการหายาชนิดใหม่ๆที่ออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพได้ของเชื้อมาลาเรีย

จากรายงานที่พบว่าในเม็ดเลือดแดงของผู้ป่วยที่ติดเชื้อมาลาเรียชนิดฟัลซิพารัมมีกิจกรรมของเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสอยู่สูงกว่าในเม็ดเลือดแดงที่ไม่มีการติดเชื้อดังกล่าว โดยที่แอกติวิตีของเอนไซม์จะเพิ่มสูงขึ้นตามช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องมีการพัฒนาจากระยะตัวอ่อน (ring stage) ไปสู่ระยะชิซอนต์ (schizont stage) ในเม็ดเลือดแดง (Krungkrai และคณะ 2001) จากการค้นหาในฐานข้อมูลพบว่ายีนประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรส มีอยู่ในตัวปรสิตทั้งที่เป็นโปรโตซัวและหนอนพยาธิ ในเชื้อมาลาเรียมีเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสในเอนไซม์ชนิดนี้เพื่อให้ออกซิเจนสามารถดำรงชีพอยู่ได้ เพื่อการสร้างไบคาร์บอเนต สำหรับนำไปใช้ในเมแทบอลิซึมต่างๆ รวมทั้งวิธีการสังเคราะห์เบสไพริมิดีน ซึ่งจะถูกนำไปใช้สร้างสารพันธุกรรมต่อไปด้วย

เอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสในเชื้อมาลาเรียมีความแตกต่างจากเอนไซม์ชนิดเดียวกันกับที่มีอยู่ในมนุษย์ โดยการยับยั้งการทำงานของเอนไซม์ดังกล่าว ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่สำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการดำรงชีพของเชื้อมาลาเรีย จะส่งผลให้เชื้อมาลาเรียไม่สามารถสังเคราะห์ไพริมิดีนได้ ในขณะที่ผู้ป่วยที่ติดเชื้อมาเลเรีย (host) ยังสามารถสังเคราะห์ไพริมิดีนได้จากอีกวิถีหนึ่ง (salvage pathway) ด้วยความแตกต่างของวิธีการสังเคราะห์ไพริมิดีนของเชื้อมาเลเรียกับของมนุษย์ จึงนำไปสู่การพัฒนาการรักษามาลาเรียกลุ่มใหม่ จากการศึกษาของ Krungkrai และ คณะ (2008) ที่ได้นำอนุพันธ์ซิลโฟนาไมด์มาทดสอบ พบว่าสารสังเคราะห์ดังกล่าวมีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียและมีผลต่อการยับยั้งหรือต้านการเจริญเติบโตของเชื้อมาลาเรียในหลอดทดลองได้ (*in vitro*) ผลจากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของการใช้เอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสเป็นเป้าหมายของยาชนิดใหม่ๆ เพื่อการรักษาโรคมาลาเรียที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

การใช้วิธีการคัดกรองหาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่มีหลักการใหม่ๆ ที่มีหลักการคัดกรองที่แตกต่างไปจากหลักการแบบเดิม จะช่วยให้สามารถค้นพบสารออกฤทธิ์ชนิดใหม่ๆ ซึ่งอาจยังไม่ถูกค้นพบโดยวิธีการคัดกรองที่ใช้หลักการแบบเดิมได้ แนวโน้มหนึ่งในการพัฒนาหายาชนิดใหม่ๆ ในปัจจุบันคือ การใช้ยีสต์ที่ถูกดัดแปลงพันธุกรรมเพื่อค้นหาสารออกฤทธิ์ต่อโปรตีนเป้าหมายหนึ่งๆ ซึ่งนอกจากยีสต์จะเลี้ยงง่าย เจริญได้รวดเร็ว การดัดแปลงพันธุกรรมในยีสต์ยังสามารถทำได้ง่ายกว่า และเร็วกว่าในสิ่งมีชีวิตชั้นสูงอื่น และที่สำคัญคือการใช้ยีสต์เป็นระบบคัดกรองหาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพหนึ่งๆ (yeast-based assay) สามารถพัฒนาเป็นวิธีการตรวจสอบที่มีจำนวนตัวอย่างครั้งละมากๆ ได้ (high throughput screening)

ในยีสต์ *Saccharomyces cerevisiae* มียีน *NCE103* ทำหน้าที่ประมวลผลเฮนไซม์ CA และในยีสต์ที่ถูกทำลายยีน *NCE103* ไป ($\Delta nce103$) ทำให้ยีสต์สายพันธุ์กลายนี้ไม่สามารถเจริญได้ในสภาวะที่มีออกซิเจน (O₂; aerobic condition) แต่เจริญได้ในสภาวะที่ขาดออกซิเจน (anaerobic condition) (Clark และคณะ 2004) จากการศึกษาการทดแทนหน้าที่ของเฮนไซม์ CA จากสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในยีสต์ พบว่าเฮนไซม์ CA จากต้นยาสูบซึ่งถูกจัดเป็น α -CA และ เฮนไซม์ CA จากมนุษย์ (huCAII) ซึ่งถูกจัดเป็น β -CA สามารถทดแทนการทำหน้าที่ของ CA ในยีสต์ได้ (Clark และคณะ 2004) คณะผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าเฮนไซม์ CA จากกลุ่ม α -CA หรือ β -CA ต่างก็สามารถทดแทนหน้าที่ของ เฮนไซม์ CA ของยีสต์ได้ แม้จะยังไม่มีรายงานการทดแทนการทำหน้าที่ของ CA จากเชื้อมาลาเรียในยีสต์ คณะผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่าเฮนไซม์ CA จากเชื้อมาลาเรียก็น่าจะทำหน้าที่ทดแทน CA ของยีสต์ได้เช่นกัน

งานวิจัยนี้จึงมุ่งหมายที่จะพัฒนาระบบคัดกรองชนิดใหม่ โดยทำการดัดแปลงพันธุกรรมของยีสต์ *S. cerevisiae* เพื่อใช้เป็นเซลล์บ่งชี้สำหรับใช้ค้นหาสารออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเฮนไซม์คาร์บอนิคแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม หากทำได้สำเร็จ ระบบการคัดกรองที่ใช้ยีสต์นี้จะมีข้อดีกว่าวิธีการคัดกรองที่ใช้ยีสต์เดิม กล่าวคือเป็นผลการยับยั้งแอกติวิตีของเฮนไซม์เป้าหมายในสิ่งมีชีวิต (*in vivo*) ทั้งนี้โดยอาศัยความสามารถในการทดแทนการทำหน้าที่ (functional complementation) ของเฮนไซม์คาร์บอนิคแอนไฮเดรสของยีสต์ด้วยเฮนไซม์จากเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม ที่ทำหน้าที่เดียวกัน จากนั้นจะทำการพัฒนาเป็นระบบคัดกรองที่ใช้ยีสต์ (yeast-based assay) สำหรับค้นหาสารยับยั้งการทำงานของเฮนไซม์คาร์บอนิคแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม อันจะเป็นหนทางนำไปสู่การค้นหายาชนิดใหม่ๆ ที่ใช้รักษาโรคมาลาเรียชนิดพัลซิพารัมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ทำลายยีน *NCE103* และยีนที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อยา เช่น ยีน *PDR5* ยีน *ERG3* ในยีสต์ *Saccharomyces cerevisiae* และศึกษาฟีนไทป์ของยีสต์สายพันธุ์กลาย ต่อความไวต่อออกซิเจน (ปีที่ 1)
2. สร้างพลาสมิดที่มีการแสดงออกของยีนที่ประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสในยีสต์ *S. cerevisiae* (*NCE103*) ในเชื้อมาลาเรีย (*pfCA*) และ โนมนุษย์ (*hCAII*) (ปีที่ 1)
3. ศึกษาความสามารถในการทดแทนการทำหน้าที่ของเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของยีสต์ ด้วยเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม โดยวิธี Functional Complementation assay ในยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีน *NCE103* (ปีที่ 2)
4. หากพบว่าเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม สามารถทดแทนการทำหน้าที่ของเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของยีสต์ได้ จะศึกษาผลของสารยับยั้งเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรส ในยีสต์ที่ดัดแปลงพันธุกรรมจากข้อ 3 เพื่อพัฒนาเป็นระบบทดสอบสำหรับค้นหาสารออกฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม (ปีที่ 2)

วัสดุที่ใช้ในการทดลอง

พลาสมิดและโอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์

พลาสมิดและโอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ที่ใช้ในการทดลองแสดงในตารางที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 พลาสมิดที่ใช้ในงานวิจัยนี้

| พลาสมิด | จีโนไทป์/ ฟีนไทป์ | หมายเหตุ |
|-------------------------|--|-------------------|
| pYES2 | <i>Amp^R URA3</i> | บริษัท Invitrogen |
| pGEM T-Easy | <i>Amp^R lacZ</i> | บริษัท Promega |
| pENTR™3C Dual Selection | <i>Kan^R Cm^R ccdB</i> | บริษัท Invitrogen |
| pAG414GPD-ccdB-HA | <i>Amp^R TRP1</i> | บริษัท Addgene |
| pAG414GAL-ccdB-HA | <i>Amp^R TRP1</i> | บริษัท Addgene |
| pUG72 | <i>Amp^R URA3</i> | บริษัท Euroscarf |

ตารางที่ 2 โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้

| ไพรเมอร์ | ลำดับนิวคลีโอไทด์ | T _m (°C) | หมายเหตุ |
|--------------------|---|---------------------|---|
| $\Delta nce103_F$ | Fwd:5'-actacagctaagactacaaaatttcaattatfacacatcagacagctgaagcttcgtacgc-3' | 72 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| $\Delta nce103_R$ | Rev:5'-ccccgtctactttgtaaagtctttctatttcaatgaataataggccactagtgatctg-3' | 72 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| $\Delta pdr5_F$ | Fwd:5'-atagtacacaacatttatcacttcacacaatcaggagtggacagctgaagcttcgtacgc-3' | 74 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| $\Delta pdr5_R$ | Rev:5'-cggaattcttccggacattgaacttgattatcagagggc ataggccactagtgatctg-3' | 74 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| nce103_F1 | Fwd:5'-gtcacatgacgcgttatcaagcc-3' | 64 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |
| nce103_R1 | Rev:5'-atcgggctttaccgtatcgc-3' | 64 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |
| nce103_F2 | Fwd:5'-ctacacctggggatcatgattagcc-3' | 66 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |
| nce103_R2 | Rev:5'-gacatttgctggatcacagaccg-3' | 64 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |

| | | | |
|-----------------|--|----|---|
| pdr5_F1 | Fwd:5'-gaaagcagcacctcgttggc-3' | 64 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |
| pdr5_R1 | Rev:5'-atcgggcggttaccgatatcgc-3' | 64 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (confirm disruption) |
| NCE103_F | Fwd:5'-cgggatccaccacatgagcgcctaccgaatcttcat ctatattc-3' | 74 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| NCE103_R | Rev:5'-ccgctcgagcgcctattatcatcatcatctttgtaatcttt tgggtaactttgtg-3' | 72 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| pfCA_F (418) | Fwd:5'-cgggatccgccaccatgcttgaatgatagataaat ataataccc-3' | 71 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| pfCA_R (418) | Rev:5'-ccgctcgagcgttattatcatcatcatctttgtaatcttta ttacctgagccgacg-3' | 73 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| hCAII_F | Fwd:5'-gggggtaccaccacatgtcccatcactggg-3' | 74 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |
| hCAII_R | Rev:5'-ccgctcgagcgttattatcatcatcatctttgtaatctttg aaggaagctttgattgc-3' | 72 | ออกแบบในงานวิจัยนี้ (amplify gene) |

วิธีดำเนินการวิจัย

1 สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีนประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสใน *S. cerevisiae*

1.1 ทำลายยีน *NCE103* และ/หรือ ยีน *PDR5* ในยีสต์ *S. cerevisiae* BP-9

ใช้พลาสมิด pUG72 เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ และใช้คูไพรเมอร์ $\Delta nce103$ forward และ $\Delta nce103$ reverse (ตารางที่ 2) สำหรับการเพิ่มจำนวนชิ้นส่วน *loxP-URA-loxP* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อการทำลายยีน *NCE103* ในขณะที่การทำลายยีน *PDR5* ใช้ดีเอ็นเอต้นแบบชนิดเดียวกัน แต่เปลี่ยนคูไพรเมอร์เป็น $\Delta pdr5$ forward และ $\Delta pdr5$ reverse (ตารางที่ 2)

ทำการกำจัดยีนมาร์คเกอร์ *URA3* ออกจากเซลล์ยีสต์ โดยวิธี Cre/lox system (Gueldener และคณะ, 2002) ตรวจสอบความถูกต้องของตำแหน่งยีนที่ถูกทำลายในยีสต์ โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส ที่ใช้ไพรเมอร์ 2 คู่ คือ *nce103_F1* และ *nce103_R1* และ คู่ *nce103_F2* และ *nce103_R2* สำหรับกรณีการทำลายยีน *NCE103* หรือใช้ 2 คูไพรเมอร์คือ *pdr5_F1* และ *pdr5_R1* และคู่ *pdr5_F2* และ *pdr5_R2* สำหรับกรณีการทำลายยีน *PDR5*

1.1.1 เพิ่มปริมาณชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน *loxP-URA3-loxP* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส (Polymerase Chain Reaction, PCR)

ทำการทำลายยีน *NCE103* และ ยีน *PDR5* โดยใช้ชิ้นส่วน *loxP-URA3-loxP* เข้าไปแทนที่ยีน *NCE103* (Carbonic anhydrase-like enzyme) และ ยีน *PDR5* ในโครโมโซมของยีสต์ โดยออกแบบไพรเมอร์ซึ่งใช้ pUG72 (Euroscarf, Germany) เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ โดยฟอร์เวิร์ดไพรเมอร์ (ตารางที่ 2) ประกอบด้วย 41 เบสของบริเวณด้านปลาย 5' ของยีน *NCE103* หรือ *PDR5* ถูกเชื่อมต่อกับ 19 เบสของ *loxP* ซึ่งจำเพาะกับยีน *loxP-URA3-loxP* ของพลาสมิด pUG72 และรีเวิร์สไพรเมอร์ (ตารางที่ 2) ประกอบด้วย 40 เบสของบริเวณด้านปลาย 3' ของยีน *NCE103* หรือ *PDR5* เชื่อมต่อกับ 20 เบสของ *loxP* ซึ่งจำเพาะกับยีน *loxP-URA3-loxP* ของพลาสมิด pUG72 ไพรเมอร์ทั้งสองถูกใช้ในการเพิ่มจำนวนชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *loxP-URA3-loxP*

ดำเนินปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส โดยใช้พลาสมิด pUG72 เป็นต้นแบบในปฏิกิริยาโดยใช้โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ (ตารางที่ 2) ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสเพื่อเพิ่มปริมาณยีน *loxP-URA3-loxP*

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (ไมโครลิตร) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|-------------------------|-------------------|------------------------|--------------------|
| 10X Buffer | 10 เท่า | 2.5 | 1 เท่า |
| dNPT mix | 10 มิลลิโมลาร์ | 0.5 | 200 ไมโครโมลาร์ |
| Forward primer | 10 ไมโครโมลาร์ | 1.25 | 0.5 ไมโครโมลาร์ |
| Reverse primer | 10 ไมโครโมลาร์ | 1.25 | 0.5 ไมโครโมลาร์ |
| Deepvent DNA polymerase | 2 ยูนิต/ไมโครลิตร | 0.5 | 1 ยูนิต |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | 17 | - |
| DNA template | - | 2 | 10-25 นาโนกรัม |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 25 | - |

โดยใช้สภาวะของปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสดังนี้ 95 องศาเซลเซียส 5 นาที ; 95 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 65 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 72 องศาเซลเซียส 1.45 นาที, 35 รอบ; 72 องศาเซลเซียส 10 นาที เก็บผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอเรสที่ 4 องศาเซลเซียส

ตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส ซึ่งทำ โดยเตรียมอะกาโรสเข้มข้น 1.0% หลอมในบัฟเฟอร์ 1XTAE ตั้งความต่างศักย์ที่ 100 โวลต์ ย้อมอะกาโรส เจลด้วยเอธิเดียมโบรไมด์ความเข้มข้น 10 ไมโครกรัมต่อมิลลิเมตรเป็นเวลา 5-10 นาที ตรวจสอบแถบดีเอ็นเอ ด้วย Gel Documentation โปรแกรม Quantity One version 4.4.1 (Bio-Rad, USA)

1.1.2 การนำเข้าผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอเรส จากข้อ 1.1.1 เข้าสู่เซลล์ยีสต์ *S. cerevisiae* สายพันธุ์ BP-9

นำผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอเรสจากข้อ 1.1.1 เข้าสู่ยีสต์สายพันธุ์ BP-9 (*MAT α ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1 Δ leu2::loxP*) ด้วยวิธี Lithium acetate (LiAc) (Gietz และ Schiestl, 1995) และคัดเลือกยีสต์ทรานสฟอร์มเมนต์บนอาหาร synthetic complete medium ที่ไม่เติม uracil (SC-Ura) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะที่ไม่มีออกซิเจนและมีก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ 20% เป็นเวลา 3-4 วัน ยืนยันผลการทำลายยีน *NCE103* ในโครโมโซมของยีสต์ ทรานสฟอร์มเมนต์ด้วยวิธีปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส โดยใช้ไพรเมอร์ 2 คู่ ไพรเมอร์คู่แรก คือ ฟอว์เวิร์ดไพรเมอร์ *nce103_F1* และรีเวิร์สไพรเมอร์ *nce103_R1* ส่วนไพรเมอร์คู่ที่สอง คือ ฟอว์เวิร์ดไพรเมอร์ *nce103_F2* และรีเวิร์สไพรเมอร์ *nce103_R2*

1.1.3 การกำจัดยีนมาร์คเกอร์ *URA3* ซึ่งถูกใช้ในการทำลายยีน *NCE103* และ *PDR5* เพื่อนำยีนมาร์คเกอร์ *URA3* กลับมาใช้ใหม่ในขั้นตอนต่อไป จึงต้องมีการกำจัดยีนมาร์คเกอร์ ซึ่งใช้ในการทำลายยีน โดยอาศัยเทคนิค Cre/loxP system โดยการนำพลาสมิด pSH63 (Euroscarf, Germany) ซึ่งยีน Cre recombinase ที่จะมีการแสดงออกภายใต้การควบคุมของ *GAL1* promoter และมีทริปโตเฟน (Tryptophan) เป็นยีนมาร์คเกอร์ เข้าสู่ยีสต์สายพันธุ์ นำยีสต์ทรานสฟอร์มเมนต์ที่สามารถ เจริญได้บนอาหารเลี้ยงเชื้อที่ไม่เติมทริปโตเฟน ไปเลี้ยงในอาหารเหลว YPGal (อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกาแลคโตสเป็นแหล่งคาร์บอน) เพื่อชักนำให้ยีน *CRE* ที่อยู่ปลายน้ำของ *GAL1* promoter มีการแสดงออก โดยเลี้ยงเป็นเวลา 2 ชั่วโมง ภายใต้สภาวะที่ไม่มีออกซิเจน เมื่อครบเวลา นำยีสต์ที่ได้ไปเจือจางให้เหมาะสมและ เกลี่ยเซลล์ยีสต์ลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ YPD (อาหารเลี้ยงเชื้อที่มีกลูโคสเป็นแหล่งคาร์บอน: เป็นสภาวะที่ยีน *CRE* recombinase ไม่มีการแสดงออก) บ่มเป็นเวลา 2-3 วัน นำเพลทที่มีโคโลนีที่เหมาะสมไปทำการ Replica ลงบนจานเพาะเชื้อที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อ SC-Ura บ่มภายใต้สภาวะที่ไม่มีออกซิเจนและมีก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ 20% จากนั้นคัดเลือกโคโลนีจากเพลทต้นแบบที่ไม่เจริญใน SC-Ura และยืนยันผล การกำจัดยีนด้วยวิธีปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

1.2 ตรวจสอบฟีโนไทป์ของยีสต์สายพันธุ์กลายภายหลังที่ถูกทำลายยีน *NCE103*

โดยศึกษาความสามารถในการเจริญของยีสต์ที่ถูกทำลายยีน *NCE103*($\Delta nce103$) และ ถูกทำลายยีน *PDR5* และ *NCE103*($\Delta pdr5 \Delta nce103$) (Bp15 และ Bp17 ตามลำดับ) ในสภาวะที่มีและไม่มี ออกซิเจน ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เปรียบเทียบกับยีสต์สายพันธุ์ตั้งต้น

นำยีสต์สายพันธุ์ BP-9 BP-15 และ BP-17 มาเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อแข็ง synthetic dextrose (SD) ที่มีการเติมกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อการเจริญของยีสต์สายพันธุ์ BP-9 BP-15 และ BP-17 นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะมีออกซิเจนและมี 0.033% CO₂ (Eilleuche และ Pöggeler 2010) เทียบกับสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO₂ (เลี้ยงใน GENbox anaer, bioMerieux, France) เป็นเวลา 3-4 วัน

2 สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของ *S. cerevisiae* (*NCE103*)

2.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *NCE103* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

ยีน *NCE103* เป็นยีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของ *S. cerevisiae* ซึ่งมีหน้าที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางชีวภาพ อาทิเช่น กระบวนการหายใจ การสร้างคาร์บอนไดออกไซด์ และไบคาร์บอเนต การรักษาสสมดุลของพีเอชและคาร์บอนไดออกไซด์ภายในเซลล์ การเกิดเนื้องอก และกระบวนการสังเคราะห์ทางชีวภาพต่างๆ เอนไซม์นี้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนปฏิกิริยาแบบผันกลับได้ระหว่างคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำกับไบคาร์บอเนตและโปรตอน

การเพิ่มปริมาณยีนดังกล่าวจากโครโมโซมทำได้โดยสกัดโครโมโซมดีเอ็นเอจากยีสต์สายพันธุ์ W303-1B (*MAT α ade2-1 his3-11,15 leu23,112 trp1-1 ura3-1 can1-100*, ได้รับจาก Prof. Tokichi Miyakawa, Hiroshima University) ขึ้นแรกเลี้ยงยีสต์ดังกล่าวในอาหารแข็ง (YPAD medium) บ่มเป็นเวลา 2-3 วัน ที่อุณหภูมิ 30° เซลเซียส นำโคโลนีเดี่ยวที่ได้ไปเลี้ยงต่อในอาหารเหลวชนิดเดียวกันข้ามคืน จากนั้นนำเซลล์ยีสต์ที่ได้ไปปั่นเหวี่ยงตกตะกอนเซลล์ 8,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที นำของเหลวทิ้ง แล้วล้างเซลล์ด้วยน้ำกลั่นแล้วปั่นเหวี่ยงตกตะกอนเซลล์ 8,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที เทของเหลวทิ้งแล้วใส่ 1X TE บัฟเฟอร์กับ Extraction บัฟเฟอร์ จากนั้นนำเม็ดบีด 0.3 กรัม ใส่ลงในไมโครทิวป์ นำไปเขย่าผสมเพื่อทำให้เซลล์แตกเป็นเวลา 3 นาที แล้วปั่นเหวี่ยงตกตะกอนเซลล์ 8,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที นำส่วนใสที่ได้ไปใส่หลอดไมโครทิวป์หลอดใหม่ จากนั้นนำสารละลายยีนอล คลอโรฟอร์ม ไอโซเอมิลแอลกอฮอล์ อัตราส่วน 25:24:1 ใส่ลงในหลอดให้ได้อัตราส่วน 1:1 ผสมสารละลายให้เข้ากันโดยพลิกหลอดไปมาแล้วปั่นเหวี่ยง 13,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ดูดสารละลายชั้นบนใสในหลอดใหม่แล้วเติมสารละลายเดิมอีกครั้ง พลิกหลอดไปมาแล้วปั่นเหวี่ยง 13,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที ดูดสารละลายชั้นบนใสในหลอดใหม่แล้วเติมแอลกอฮอล์ 100% ปริมาตร 1 มิลลิลิตร จากนั้นปั่นเหวี่ยง 13,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที เทของเหลวทิ้งแล้วใส่ 1X TE บัฟเฟอร์ กับ RNase A บ่ม 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที แล้วหยุดปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที จากนั้นเติมโซเดียมอะซิเตต 3 โมลาร์ และแอลกอฮอล์ 100% เพื่อตกตะกอนดีเอ็นเอ แช่เย็นที่อุณหภูมิ -20

องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที นำไปปั่นเหวี่ยง 13,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที เทสวุ้นไคทิง ล้างตะกอนดีเอ็นเอด้วยแอลกอฮอล์ 70% และปั่นเหวี่ยง 13,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที เทของเหลวทิ้ง นำไปปั่นที่ 37 องศาเซลเซียส จนกระทั่งตะกอนดีเอ็นเอแห้ง ละลายดีเอ็นเอด้วย 1X TE บัฟเฟอร์ เก็บที่อุณหภูมิ -20° เซลเซียสจนกว่านำไปใช้ จากนั้นทำการออกแบบไพรเมอร์ซึ่งใช้ดีเอ็นเอของยีสต์สายพันธุ์ W303-1B เป็นดีเอ็นเอต้นแบบโดยฟอร์เวิร์ดไพรเมอร์ NCE103_F (ตารางที่ 2) ซึ่งจำเพาะกับยีน NCE103 และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์มีบริเวณตัดจำเพาะของ BamH I เชื่อมต่อกับ Kozak sequence และรีเวิร์สไพรเมอร์ NCE103_R (ตารางที่ 2) ซึ่งจำเพาะกับยีน NCE103 และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์มีบริเวณตัดจำเพาะของ Xho I และติด Flag Tag ก่อนบริเวณ Stop codon ผลิตรหัสที่ได้จากการทำ PCR จะมีลักษณะเป็นดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 ผลิตรหัส PCR จากการที่ใช้ดีเอ็นเอของ *S. cerevisiae* สายพันธุ์ W303-1B เป็นดีเอ็นเอต้นแบบและมีฟอร์เวิร์ดกับรีเวิร์สไพรเมอร์ (NCE103_F, NCE103_R) ที่จำเพาะต่อยีน NCE103

ดำเนินการปฏิริยาปลูกโซพอลิเมอไรสโดยใช้ดีเอ็นเอของ *S. cerevisiae* สายพันธุ์ W303-1B เป็นดีเอ็นเอต้นแบบในปฏิริยาโดยใช้โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ (ตารางที่ 2) ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิริยาดังตารางที่ 4 โดยใช้ภาวะของปฏิริยาปลูกโซพอลิเมอไรสดังนี้ 95 องศาเซลเซียส 5 นาที ; 95 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 65 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 72 องศาเซลเซียส 45 วินาที, 30 รอบ; 72 องศาเซลเซียส 10 นาที เก็บผลิตรหัสปลูกโซพอลิเมอไรสที่ 4 องศาเซลเซียส ตรวจสอบผลิตรหัสจากปฏิริยาปลูกโซพอลิเมอไรสด้วยอะกาโรสเจลอีเลคโทรโฟเรซิส

ตารางที่ 4 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิริยาปลูกโซพอลิเมอไรส

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (ไมโครลิตร) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|-------------------------|-------------------|---------------------|--------------------|
| 10X Buffer | 10 เท่า | 2.5 | 1 เท่า |
| dNPT mix | 10 มิลลิโมลาร์ | 0.5 | 200 ไมโครโมลาร์ |
| Forward primer | 10 ไมโครโมลาร์ | 1.25 | 0.5 ไมโครโมลาร์ |
| Reverse primer | 10 ไมโครโมลาร์ | 1.25 | 0.5 ไมโครโมลาร์ |
| Deepvent DNA polymerase | 2 ยูนิต/ไมโครลิตร | 0.5 | 1 ยูนิต |

| | | | |
|-----------------------|---|----|----------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | 17 | - |
| DNA template | - | 2 | 10-25 นาโนกรัม |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 25 | - |

2.2 ทำไลเกชันดีเอ็นเอ *NCE103* เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *NCE103* มาทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออกจากเจล QIAquick Gel Extraction Kit (Qiagen, Germany) ตามวิธีของบริษัทผู้ผลิต โดยตัดชิ้นอะกาโรสเจลที่มีดีเอ็นเอขนาดที่ต้องการ จากนั้นเติมบัฟเฟอร์ QG ปริมาตร 3 เท่าของน้ำหนัก อะกาโรสเจล (น้ำหนักอะกาโรสเจล 100 มิลลิกรัม มีปริมาตรเท่ากับ 100 มิลลิลิตร) นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาที หรือจนกระทั่งอะกาโรสเจลละลายจนหมด นำส่วนสารละลายสีเหลืองใส่ลงใน QIAquick spin column นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 1 นาที เทส่วนน้ำใส่ทิ้ง เติมบัฟเฟอร์ QG ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ลงในคอลัมน์ นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที ที่อุณหภูมิห้อง เทส่วนน้ำใส่ทิ้ง เติมบัฟเฟอร์ PE ปริมาตร 750 ไมโครลิตร ลงในคอลัมน์ นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที ที่อุณหภูมิห้อง เทส่วนน้ำใส่ทิ้งก่อนที่จะหมุนเหวี่ยงซ้ำอีกครั้งเพื่อกำจัดส่วนน้ำใส่ที่เหลือติดคอลัมน์ ย้ายคอลัมน์มายังหลอดไมโครพิพจีใหม่ เติมน้ำปลอดประจุปลอดเชื้อหรือบัฟเฟอร์ EB ปริมาตร 50-100 ไมโครลิตร ให้ลงตรงแผ่นกรอง ตั้งทิ้งไว้ 1 นาที นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที ที่อุณหภูมิห้อง จะได้สารละลายดีเอ็นเออยู่ในส่วนน้ำใส่ แล้วมาเติม dATP ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 5 จากนั้นไลเกชันเข้าสู่ pGEM T-Easy เวกเตอร์ ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 6 บ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ข้ามคืน

ตารางที่ 5 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ *NCE103* ก่อนไลเกชัน

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|--------------------------------|-------------------|--------------|
| Taq DNA polymerase | 5 ยูนิต/ไมโครลิตร | 0.5 |
| dATP | 2 มิลลิโมลาร์ | 1 |
| 10x buffer | 10 เท่า | 1 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>NCE103</i> | - | 7.5 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ตารางที่ 6 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน NCE103 เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์

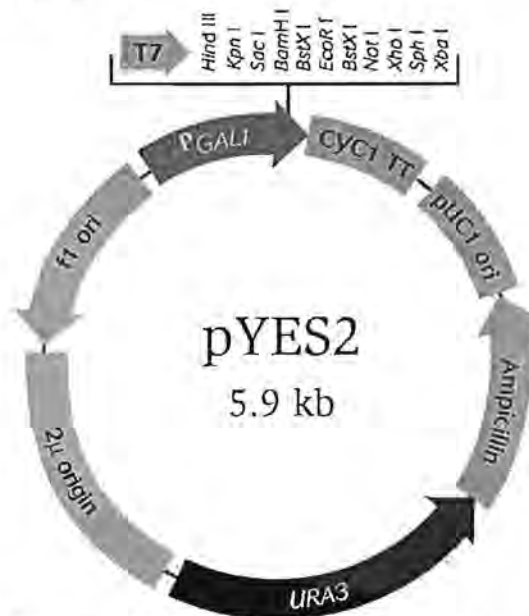
| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (μ l) |
|--------------------------------------|-----------------------|---------------------|
| pGEM T-Easy เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 1 |
| T4 DNA ligase | 3 เวลยูนิต/ไมโครลิตร | 1 |
| 2X Rapid Ligation Buffer | 2 เท่า | 5 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | - |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103 ที่เติม dATP | - | 3 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α โดยนำคอมพีเทนต์เซลล์ที่เตรียมแล้วแช่ในน้ำแข็ง แล้วนำพลาสมิดที่ได้ 10-50 นาโนกรัม ดูดใส่ในคอมพีเทนต์เซลล์ แช่ในน้ำแข็งนาน 30 นาที จากนั้นนำคอมพีเทนต์เซลล์ที่มีพลาสมิด บ่มที่ 42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 90 วินาที แล้วรีบนำมาแช่ในน้ำแข็งทันทีนาน 2 นาที ดูดอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว SOC (Super Optimal broth with Catabolite repression) ปริมาตร 800 ไมโครลิตร ใส่ลงในคอมพีเทนต์เซลล์ที่สัทธิช็อคแล้ว บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นาน 45 นาที จากนั้นนำเชื้อไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 2 นาที ดูดอาหารเหลวออก 700 ไมโครลิตร แล้วนำเซลล์ที่เหลือไปเกลี่ยบนอาหารแข็ง LB ที่มี IPTG (Isopropyl- β -D-thio-galactoside), X-Gal (5-bromo-4-chloro-indolyl- β -D-galactopyranoside) และสารปฏิชีวนะ Ampicillin บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีสีขาวที่เจริญ ถ้าเป็นโคโลนีสีฟ้าหรือน้ำเงินแสดงว่าไม่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ต้องการ

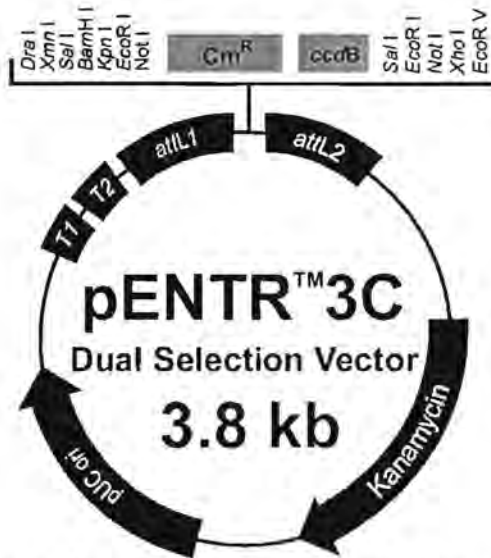
จากนั้นสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด PureLink™ Quick Plasmid Miniprep Kit (Invitrogen, USA) ตามวิธีของบริษัทผู้ผลิต นำโคโลนีที่มีสีขาวมาเลี้ยงในอาหารเหลว LB บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน ดูดเชื้อในอาหารเหลวปริมาตร 1.5 มิลลิลิตร ใส่ในไมโครทิวป์ นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 3,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 5 นาที เทส่วนอาหารเหลวทิ้ง ทำซ้ำอีกรอบ จากนั้นเติม Resuspension บัฟเฟอร์ (R3) ที่เติม RNase A เรียบร้อยแล้ว ปริมาตร 250 ไมโครลิตร ใช้ปิเปตต์ดูดขึ้นลงให้เซลล์กระจาย เติม Lysis บัฟเฟอร์ (L7) ปริมาตร 250 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันโดยพลิกหลอดไปมา 5 ครั้ง บ่มที่อุณหภูมิห้อง 5 นาที จากนั้นเติม Precipitation บัฟเฟอร์ (N4) ปริมาตร 350 ไมโครลิตร พลิกหลอดไปมาจนเข้ากันดี นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 10 นาที นำส่วนใสที่ได้ดูดใส่ในสปินคอลัมน์ที่มีวอลทิวป์รองรับของเหลว นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 1 นาที เทของเหลวในวอลทิวป์ออกแล้วนำกลับไปใส่ใหม่ เติม Wash บัฟเฟอร์ (W10) ปริมาตร 500 ไมโครลิตร บ่มที่อุณหภูมิห้อง 1

นำที่ นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 1 นาที เทของเหลวในวอชทีวปี ออก เติม Wash บัฟเฟอร์ (W9) ที่เติมเอทานอลแล้ว ปริมาตร 700 ไมโครลิตร นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 1 นาที เทของเหลวในวอชทีวปีออก แล้วนำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลาอีก 1 นาที เพื่อกำจัด Wash บัฟเฟอร์ที่หลงเหลืออยู่ออกให้หมด นำดีเอ็นเอที่สกัดได้ไปใส่ในไมโครทิวบ์ขนาด 1.5 มิลลิลิตร เติม TE บัฟเฟอร์ ปริมาตร 40 ไมโครลิตร ลงในส่วนกลางของสปีนคอลัมน์ บ่มที่อุณหภูมิห้อง 1 นาที นำไปหมุนเหวี่ยงด้วยความเร็ว 12,000 x g ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 2 นาที เก็บที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

นำ pGEM T-Easy/NCE103 (C-Flag), pYES2 (Invitrogen, USA) ดังภาพที่ 2 และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (Invitrogen, USA) ดังภาพที่ 3 นำมาตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ BamH I และ Xho I ซึ่งมีส่วนผลของปฏิกิริยาตามตารางที่ 7 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอีเลคโตรโฟรีซิส



ภาพที่ 2 แผนที่พลาสมิด pYES2 เวกเตอร์ (Invitrogen, USA)



ภาพที่ 3 แผนที่พลาสมิด pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (Invitrogen, USA)

ตารางที่ 7 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาดัดจำเพาะของเวกเตอร์ pGEM T-Easy/NCE103 (C-Flag), pYES2 และ pENTR™3C

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|-----------------------------|--------------|-----------------------|--------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 32 | น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 32 | - |
| 10X NEBuffer 3 | 5 | 10X NEBuffer 3 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pGEM T-Easy/NCE103 (C-Flag) | 10 | pYES2, pENTR™3C | 10 | 4 ไมโครกรัม |
| <i>Bam</i> H I | 2 | <i>Bam</i> H I | 2 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

2.3 ทำไลเกชัน NCE103 เข้าเอกเพรสชันเวกเตอร์ (pYES2) กับ เอนทรีเวกเตอร์ (pENTR™3C Dual Selection) และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ดัดจำเพาะ

สกัดผลิตภัณฑ์จากอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออกจากเจล QIAquick Gel Extraction Kit (Qiagen, Germany) ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 ดังนั้นจะได้ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103, pYES2, pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์และถูกตัดด้วย

เอนไซม์ตัดจำเพาะ *Bam*H I และ *Xho* I นำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *NCE103* เชื่อมต่อเข้ากับเอกเพรสชันเวกเตอร์ pYES2 และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 8 บ่มที่ อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส 10 นาที อัตราส่วนการไลเกชันระหว่างชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *NCE103* และ pYES2 , pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ เป็น 7 ต่อ 1 และ 3 ต่อ 1 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน *NCE103* เข้า pYES2 และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้นสุดท้าย | ปริมาตร (µl) |
|--------------------------------|--|----------------|
| pYES2 หรือ pENTR™3C เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม | 2 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>NCE103</i> | 42 นาโนกรัม (pYES2), 46 นาโนกรัม (pENTR™3C) | 2.1, 2.3 |
| 5X Rapid Ligation Buffer | 1 เท่า | 4 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | 10.9, 10.7 |
| T4 DNA ligase | 5 ยูนิต | 1 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 20 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5α ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 แต่เซลล์ ที่ได้จะถูกเลี้ยงลงบนอาหารแข็ง LB ที่มีสารปฏิชีวนะ Ampicillin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *NCE103* ที่ อยู่ใน pYES2 เวกเตอร์ และสารปฏิชีวนะ Kanamycin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *NCE103* ที่อยู่ใน pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีที่ขึ้นบนอาหารแข็ง

สกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด PureLink™ Quick Plasmid Miniprep Kit (Invitrogen, USA) ตามวิธีดังกล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 นำ pYES2/*NCE103* (C-Flag) และ pENTR™3C/*NCE103* (C-Flag) มาตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Bam*H I และ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 9 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่ อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

ตารางที่ 9 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pYES2/NCE103 (C-Flag) และ pENTR™3C/NCE103 (C-Flag)

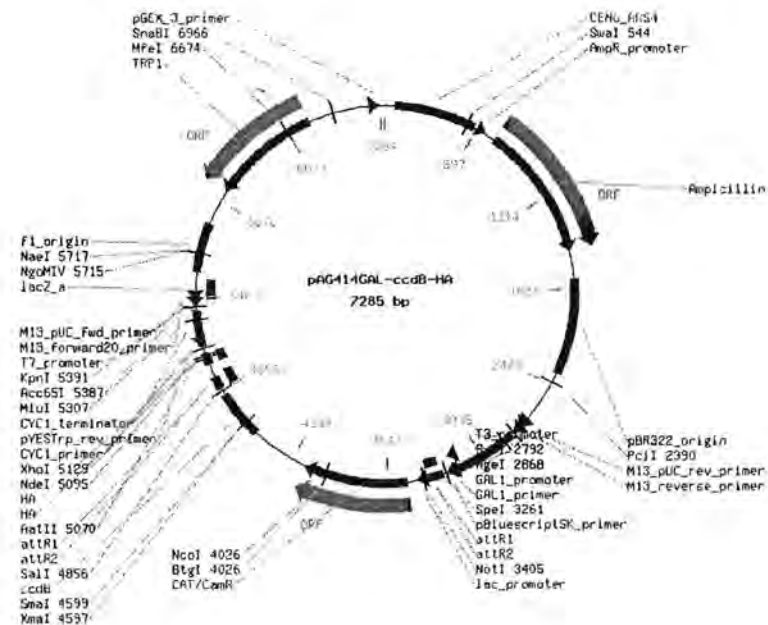
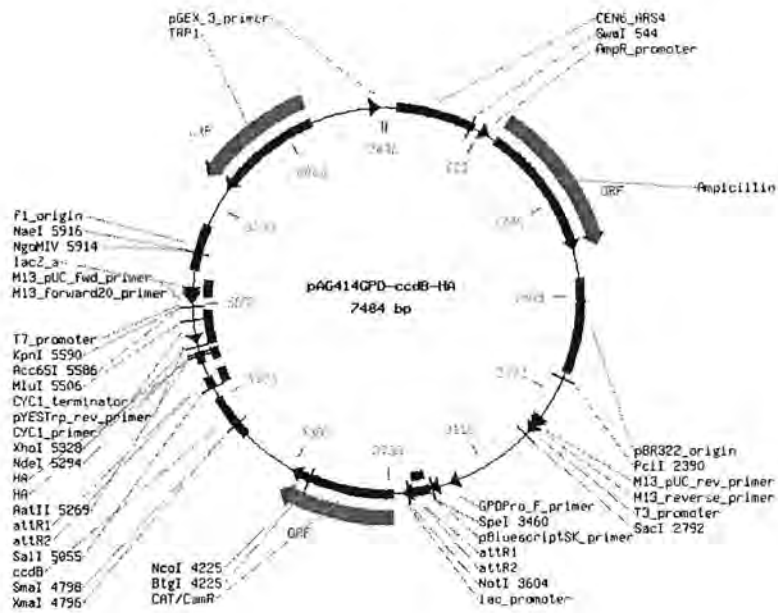
| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|--|--------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 37 | - |
| 10X NEBuffer 3 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pYES2/NCE103 (C-Flag), pENTR™3C/NCE103 (C-Flag) | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>Bam</i> H I | 2 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

2.4 ทำ LR รีคอมบิเนชั่นเข้าเดสทินเนชั่นเวกเตอร์ pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วย เอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pENTR™3C/NCE103 (C-Flag) มาทำ LR รีคอมบิเนชั่นกับเวกเตอร์ pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA (Addgene, USA) ตามภาพที่ 4 ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 10 บ่มที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยเติมสารละลาย Proteinase K ปริมาตร 1 ไมโครลิตร เขย่าให้เข้ากันแล้วบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ตารางที่ 10 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยา LR รีคอมบิเนชั่นของ pENTR™3C/NCE103 (C-Flag) กับ pAG414GPD, GAL-ccdB-HA

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|---|-----------------------|---------------|
| TE บัฟเฟอร์, pH 8.0 | - | 4 |
| pENTR™3C/NCE103 (C-Flag) | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 2 |
| pAG414GPD-ccdB-HA, pAG414GAL-ccdB-HA | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 2 |
| LR Clonase™ II Enzyme Mix | - | 2 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

หมายเหตุ ก่อนนำ LR Clonase™ II Enzyme Mix มาใช้ให้เขย่าให้เข้ากัน 2 ครั้ง ครั้งละ 2 วินาที และหลังผสมสารละลายทั้งหมดแล้วให้เขย่าให้เข้ากัน 2 ครั้ง ครั้งละ 2 วินาที เซนทริฟิวจีให้สารละลายตกกลงแล้วจึงนำไปต้ม



ภาพที่ 4 แผนที่พลาสมิด pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA (Addgene, USA)

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 แต่เซลล์ที่ได้จะถูกเลี้ยงลงบนอาหารแข็ง LB ที่มีสารปฏิชีวนะ Ampicillin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103 ที่อยู่ใน pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA เวกเตอร์ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีที่เจริญบนอาหารแข็ง

สกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด PureLink™ Quick Plasmid Miniprep Kit (Invitrogen, USA) ตามวิธีดังกล่าวมาแล้วข้างต้นข้อ 2.2 นำ pAG414GPD/NCE103 (C-Flag) และ pAG414GAL/NCE103 (C-Flag) นำมาตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 11 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที จากนั้นตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอีเลคโทรโฟรีซิส

ตารางที่ 11 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pAG414GPD/NCE103 (C-Flag) และ pAG414GAL/NCE103 (C-Flag)

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|---|--------------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 39 | - |
| 10X NEBuffer 4 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pAG414GPD/NCE103 (C-Flag), pAG414GAL/NCE103 (C-Flag) | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

3 สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของ *Plasmodium falciparum* (*pfCA*)

3.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *pfCA* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

การเพิ่มปริมาณยีนดังกล่าวทำได้โดยนำ ผลิตภัณฑ์ปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสของ *P. falciparum* ซึ่งได้รับมาจาก ศ.ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุด Kit จากนั้นนำมาเติม dATP (มีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 5 แต่เปลี่ยนจากชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103 เป็น *pfCA*) เพื่อไลเกชันเข้าสู่ pGEM T-Easy เวกเตอร์ บ่มที่อุณหภูมิ 4° เซลเซียสข้ามคืน อัตราส่วนการไลเกชันระหว่างชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *pfCA* และ pGEM T-Easy เวกเตอร์ เป็น 3 ต่อ 1

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 โดยเซลล์จะถูกเลี้ยงบนอาหารแข็ง LB ที่มี IPTG (Isopropyl- β -D-thio-galactoside), X-Gal (5-bromo-4-chloro-indolyl- β -D-galactopyranoside) และ สารปฏิชีวนะ Ampicillin บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือก

โคโลนีสีขาวที่เจริญ ถ้าเป็นโคโลนีสีฟ้าหรือน้ำเงินแสดงว่าไม่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ต้องการ จากนั้นสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 นำ pGEM T-Easy/pfCA ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 12 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส

ตารางที่ 12 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pGEM T-Easy/pfCA

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|-----------------------|--------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 39.8 | - |
| 10X High บัฟเฟอร์ | 5 | 1 เท่า |
| pGEM T-Easy/pfCA | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>EcoR</i> I | 0.2 | 4 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

ออกแบบไพรเมอร์เพื่อเพิ่มปริมาณชิ้นส่วน *pfCA* โดยออกแบบให้สายฟอร์เวิร์ดไพรเมอร์ *pfCA_F* (418) (ตารางที่ 2) จำเพาะกับยีน *pfCA* และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์มีบริเวณตัดจำเพาะของ *Bam*H I เชื่อมต่อกับ Kozak sequence และรีเวิร์สไพรเมอร์ *pfCA_R* (418) (ตารางที่ 2) จำเพาะกับยีน *pfCA* และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์มีบริเวณตัดจำเพาะของ *Xho* I และติด Flag Tag ก่อนบริเวณ Stop codon ดังนั้นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส จะมีลักษณะเป็นดังภาพที่ 5



ภาพที่ 5 ผลิตภัณฑ์ PCR จากการที่ใช้ pGEM T-Easy/pfCA เป็นดีเอ็นเอต้นแบบและมีฟอร์เวิร์ดกับรีเวิร์สไพรเมอร์ (*pfCA_F* (418) และ *pfCA_R* (418) ที่จำเพาะต่อยีน *pfCA*)

ดำเนินปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสโดยใช้ pGEM T-Easy/pfCA เป็นดีเอ็นเอต้นแบบในปฏิกิริยา และใช้โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ส่วนผสมของปฏิกิริยาดังตารางที่ 3 ใช้ภาวะของปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสดังนี้ 95 องศาเซลเซียส 5 นาที ; 95 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 66 องศาเซลเซียส

30 วินาที, 72 องศาเซลเซียส 1.30 นาที, 30 รอบ; 72 องศาเซลเซียส 10 นาที เก็บผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอ
เรสที่ 4 องศา ตรวจสอบผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส

3.2 ทำไลเกชันดีเอ็นเอ *pfCA* เข้าโคลนนิ่งเวคเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอม
บิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *pfCA* ขนาด 418 bp ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออก
จากเจล ตามวิธีที่กล่าวข้างต้น เติม dATP ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 13 จากนั้นไลเกชันเข้าสู่
pGEM T-Easy เวกเตอร์ ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 14 บ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส
ข้ามคืน

ตารางที่ 13 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ *pfCA* ก่อนไลเกชัน

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|------------------------------------|-------------------|--------------|
| Taq DNA polymerase | 5 ยูนิต/ไมโครลิตร | 0.5 |
| dATP | 2 มิลลิโมลาร์ | 1 |
| 10x buffer | 10 เท่า | 1 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>pfCA</i> (418) | - | 7.5 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ตารางที่ 14 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน *pfCA* เข้าโคลนนิ่งเวคเตอร์

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|---|-----------------------|--------------|
| pGEM T-Easy เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 1 |
| T4 DNA ligase | 3 เวลยูนิต/ไมโครลิตร | 1 |
| 2X Rapid Ligation Buffer | 2 เท่า | 5 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | - |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>pfCA</i> (418) ที่เติม dATP | - | 3 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5α ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 โดยเซลล์จะ
ถูกเลี้ยงบนอาหารแข็ง LB ที่มี IPTG (Isopropyl-β-D-thio-galactoside), X-Gal (5-bromo-4-chloro-indolyl-

β -D-galactopyranoside) และ สารปฏิชีวนะ Ampicillin บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีสีขาวที่เจริญ จากนั้นสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 นำ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) และ pYES2 (Invitrogen, USA) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Bam*H I และ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 15 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

ตารางที่ 15 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) และ pYES2

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ความเข้มข้น สุดท้าย |
|----------------------------------|-----------------------|-----------------------|-----------------------|------------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 32 | น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 32 | - |
| 10X NEBuffer 3 | 5 | 10X NEBuffer 3 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag), | 10 | pYES2 | 10 | 4 ไมโครกรัม |
| <i>Bam</i> H I | 2 | <i>Bam</i> H I | 2 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

3.3 ทำไลเกชัน *pfCA* เข้าเอกเพรสชันเวกเตอร์ (pYES2) และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

สกัดผลิตภัณฑ์จากอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออกจากเจล QIAquick Gel Extraction Kit (Qiagen, Germany) ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น นำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *pfCA* (418) และ pYES2 เวกเตอร์ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์ เชื่อมต่อเข้ากัน โดยมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 16 บ่มที่อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส 10 นาที อัตราส่วนการไลเกชันระหว่างชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *pfCA* (418) และ pYES2 เป็น 3 ต่อ 1

ตารางที่ 16 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน *pfCA* (418) เข้า pYES2 เวกเตอร์

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้นสุดท้าย | ปริมาตร (μ l) |
|------------------------------------|--------------------|---------------------|
| pYES2 เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม | 2 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>pfCA</i> (418) | 64 นาโนกรัม | 2.1 |
| 5X Rapid Ligation Buffer | 1 เท่า | 4 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | 10.9, 10.2 |
| T4 DNA ligase | 5 ยูนิต | 1 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 20 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 เซลล์ที่ได้จะถูกเกลี่ยลงบนอาหารแข็ง LB ที่มีสารปฏิชีวนะ Ampicillin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *pfCA* (418) ที่อยู่ใน pYES2 เวกเตอร์ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีที่ขึ้นบนอาหารแข็งสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 pYES2/*pfCA*418 (C-Flag) ถูกตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Bam*H I และ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 17 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีเวซิส

ตารางที่ 17 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pYES2/*pfCA*418 (C-Flag)

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|---------------------------------|--------------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 37 | - |
| 10X NEBuffer 3 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pYES2/ <i>pfCA</i> 418 (C-Flag) | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>Bam</i> H I | 2 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

4 สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของมนุษย์ (*hCAII*)

4.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *hCAII* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

การเพิ่มปริมาณยีนดังกล่าวทำได้โดยนำ cDNA ของมนุษย์ซึ่งได้รับมาจาก ศ.ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ โดยออกแบบไพรเมอร์ให้สายฟอร์เวิร์ด *hCAII_F* (ตารางที่ 2) จำเพาะกับยีน *hCAII* และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์เชื่อมต่อกับ Kozak sequence สายรีเวิร์สไพรเมอร์ *hCAII_R* (ตารางที่ 2) ซึ่งมีความจำเพาะกับยีน *hCAII* และให้ด้านปลาย 5' ของไพรเมอร์มีบริเวณตัดจำเพาะของ *Xho I* และติด Flag Tag ก่อนบริเวณ Stop codon ผลิตรหัสที่ได้จากการทำ PCR จะมีลักษณะเป็นดังภาพที่ 6



ภาพที่ 6 ผลิตรหัส PCR จากการที่ใช้ cDNA ของมนุษย์เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ

ดำเนินการปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสโดยใช้ cDNA ของมนุษย์เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ และใช้โพลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 3 ภาวะของปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสดังนี้ 95 องศาเซลเซียส 5 นาที ; 95 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 65 องศาเซลเซียส 30 วินาที, 72 องศาเซลเซียส 1 นาที, 30 รอบ; 72 องศาเซลเซียส 10 นาที เก็บผลิตรหัสลูกโซ่พอลิเมอเรสที่ 4 องศาเซลเซียส ตรวจสอบผลิตรหัสจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส

4.2 ทำไลगेชันดีเอ็นเอ *hCAII* เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์ และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออกจากเจล ตามวิธีที่กล่าวไว้ข้างต้น เติม dATP ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 18 จากนั้นไลगेชันเข้าสู่ pGEM T-Easy เวกเตอร์ ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 19 บ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ข้ามคืน อัตราส่วนการไลเกชันระหว่างชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* และ pGEM T-Easy เวกเตอร์ เป็น 3 ต่อ 1

ตารางที่ 18 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาเติม dATP สำหรับ *hCAII* ก่อนไลเกชัน

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|-------------------------------|-------------------|--------------|
| Taq DNA polymerase | 5 ยูนิต/ไมโครลิตร | 0.5 |
| dATP | 2 มิลลิโมลาร์ | 1 |
| 10x buffer | 10 เท่า | 1 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>hCAII</i> | - | 7.5 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ตารางที่ 19 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลเกชัน *hCAII* เข้าโคลนนิ่งเวกเตอร์

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (μ l) |
|--|-----------------------|---------------------|
| pGEM T-Easy เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 1 |
| T4 DNA ligase | 3 เวสยูนิต/ไมโครลิตร | 1 |
| 2X Rapid Ligation Buffer | 2 เท่า | 5 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | - |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>hCAII</i> ที่เติม dATP | - | 3 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 3.2.2 โดยเซลล์จะถูกเลี้ยงบนอาหารแข็ง LB ที่มี IPTG (Isopropyl- β -D-thio-galactoside), X-Gal (5-bromo-4-chloro-indolyl- β -D-galactopyranoside) และ สารปฏิชีวนะ Ampicillin บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีสีขาว จากนั้นสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 นำ pGEM T-Easy/*hCAII* (C-Flag) และ pENTRTM3C Dual Selection เวกเตอร์ (Invitrogen, USA) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 20 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส

ตารางที่ 20 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pGEM T-Easy/*hCAII* (C-Flag) และ pENTRTM3C

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ส่วนประกอบ | ปริมาตร (μ l) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|------------------------------------|---------------------|----------------------------|---------------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 33.75 | น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 33.75 | - |
| 10X NEBuffer <i>EcoR</i> I | 5 | 10X NEBuffer <i>EcoR</i> I | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pGEM T-Easy/ <i>hCAII</i> (C-Flag) | 10 | pENTR TM 3C | 10 | 4 ไมโครกรัม |
| <i>EcoR</i> I | 0.25 | <i>EcoR</i> I | 0.25 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

4.3 ทำไลगेชัน *hCAII* เข้าเอนทรีเวคเตอร์ (pENTR™3C Dual Selection) และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

สกัดผลิตภัณฑ์จากอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส ด้วยชุดสกัดชิ้นส่วนดีเอ็นเอออกจากเจล QIAquick Gel Extraction Kit (Qiagen, Germany) ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนำชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์และถูกตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I เชื่อมต่อเข้าด้วยกัน ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 21 บ่มที่อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส 10 นาที อัตราส่วนการไลगेชันระหว่างชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ เป็น 3 ต่อ 1

ตารางที่ 21 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาไลगेชัน *hCAII* เข้า pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้นสุดท้าย | ปริมาตร (μ l) |
|-------------------------------|------------------------|---------------------|
| pENTR™3C เวกเตอร์ | 50 นาโนกรัม | 2 |
| ชิ้นส่วนดีเอ็นเอ <i>hCAII</i> | 54 นาโนกรัม (pENTR™3C) | 2.7 |
| 5X Rapid Ligation Buffer | 1 เท่า | 4 |
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | - | 10.3 |
| T4 DNA ligase | 5 ยูนิต | 1 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 20 |

ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5 α ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วในข้อ 2.2 เซลล์ที่ได้จะถูกเกลี่ยลงบนอาหารแข็ง LB ที่มีสารปฏิชีวนะ Kanamycin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* ที่อยู่ใน pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีที่ขึ้นบนอาหารแข็ง จากนั้นสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 นำ pENTR™3C/*hCAII* (C-Flag) มาตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 22 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส

ตารางที่ 22 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสมในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของเวกเตอร์ pENTR™3C/hCAII (C-Flag)

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|----------------------------|--------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 38.75 | - |
| 10X NEBuffer <i>EcoR</i> I | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pENTR™3C/hCAII (C-Flag) | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>EcoR</i> I | 0.25 | 5 ยูนิต |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

4.4 ทำ LR รีคอมบิเนชัน *hCAII* เข้าเดสทิเนชันเวกเตอร์ pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA และตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิดโดยการตัดด้วย เอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pENTR™3C/hCAII (C-Flag) มาทำ LR รีคอมบิเนชันกับเวกเตอร์ pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA (Addgene, USA) ซึ่งมีส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 23 บ่มที่ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยเติมสารละลาย Proteinase K ปริมาตร 1 ไมโครลิตร เขย่าให้เข้ากันแล้วบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ทรานฟอร์มพลาสมิดที่ ได้เข้าสู่ *E. coli* สายพันธุ์ DH5α ตามวิธีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยใช้อาหาร LB ที่มีสารปฏิชีวนะ Ampicillin สำหรับคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII* ที่อยู่ใน pAG414GPD-ccdB-HA และ pAG414GAL-ccdB-HA เวกเตอร์ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส นานข้ามคืน คัดเลือกโคโลนีที่เจริญบนอาหารแข็ง

ตารางที่ 23 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยา LR รีคอมบิเนชันของ pENTR™3C/hCAII (C-Flag) กับ pAG414GPD, GAL-ccdB-HA

| ส่วนประกอบ | ความเข้มข้น | ปริมาตร (µl) |
|---|-----------------------|---------------|
| TE บัฟเฟอร์, pH 8.0 | - | 4 |
| pENTR™3C/hCAII (C-Flag) | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 2 |
| pAG414GPD-ccdB-HA, pAG414GAL-ccdB-HA | 50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร | 2 |
| LR Clonase™ II Enzyme Mix | - | 2 |
| ปริมาตรสุทธิ | - | 10 |

สกัดพลาสมิดจาก *E. coli* และทำให้บริสุทธิ์ด้วยชุดสกัดพลาสมิด ตามวิธีที่กล่าวไว้ในข้อ 2.2 นำ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ซึ่งมี ส่วนผสมของปฏิกิริยาตามตารางที่ 24 บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง หยุดยั้งปฏิกิริยาโดยบ่มที่อุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที แล้วตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส

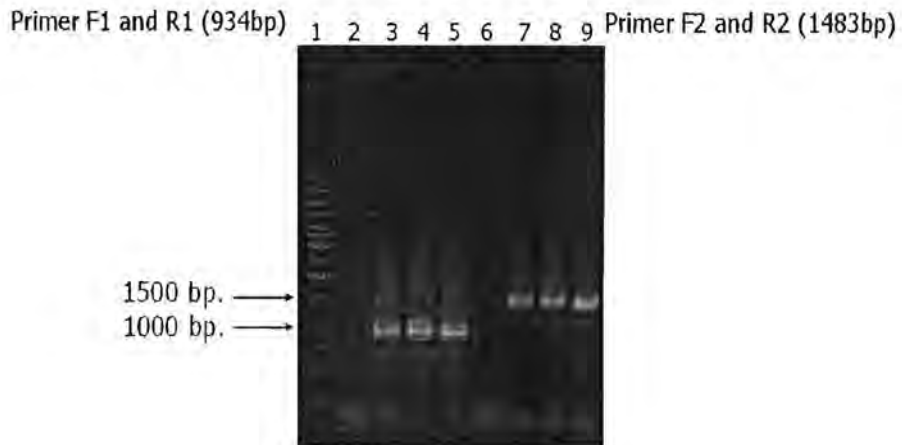
ตารางที่ 24 สารละลายที่ใช้เป็นส่วนผสม ในปฏิกิริยาตัดจำเพาะของ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag)

| ส่วนประกอบ | ปริมาตร (µl) | ความเข้มข้นสุดท้าย |
|---|--------------|--------------------|
| น้ำปลอดประจุปลอดเชื้อ | 39 | - |
| 10X NEBuffer 4 | 5 | 1 เท่า |
| 100X BSA | 0.5 | 1 เท่า |
| pAG414GPD/hCAII (C-Flag), pAG414GAL/hCAII (C-Flag) | 5 | 1 ไมโครกรัม |
| <i>Xho</i> I | 0.5 | 5 ยูนิต |
| ปริมาตรสุทธิ | 50 | - |

ผลการทดลอง และ อภิปรายผล

1. สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีนประมวลรหัสเอนไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสใน *S. cerevisiae*

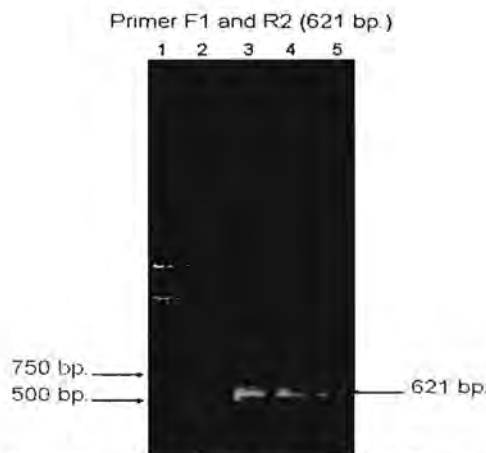
1.1 ทำการทำลายยีน *NCE103* และ ยีน *PDR5* โดยใช้ชิ้นส่วน *loxP-URA3-loxP* เข้าไปแทนที่ยีน ดังกล่าวในโครโมโซมของยีสต์ จากการตรวจสอบผลการทำลายยีนจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอไรเซชันด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส โดยถ้าหากทำลายยีน *NCE103* ได้สำเร็จจะได้ผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอไรเซชันทั้งหมด 2 ชิ้นมีขนาด 934 และ 1483 คู่เบส ตามลำดับ หากทำลายยีน *NCE103* ไม่สำเร็จจะได้ผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอไรเซชันเพียง 1 ชิ้นขนาด 1223 คู่เบส และจากผลการทดลองที่ได้เลือกยีสต์ทรานฟอร์มเม้นท์ จำนวน 3 ทรานฟอร์มเม้นท์ มาตรวจสอบ พบว่าสามารถทำลายยีนได้สำเร็จในทั้ง 3 ทรานฟอร์มเม้นท์ที่เลือกมา โดยได้ผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอไรเซชันที่มีขนาดตามที่คาดไว้ดังภาพที่ 7



ภาพที่ 7 ผลิตรหัสจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน *NCE103* ในโครโมโซมของยีสต์

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 กับ 6 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์เมื่อไม่เกิดการทำลายยีน *NCE103*
- 3-5 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *nce103_F1* และ *nce103_R1*
- 7-9 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *nce103_F2* และ *nce103_R2*

จากนั้นคัดเลือกยีสต์ทรานฟอร์มแมนท์ตัวแทนโดยให้ชื่อสายพันธุ์ว่า BP-12 (*MAT α ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1 Δ leu2::loxP Δ nce103::loxP-URA3-loxP*) เพื่อทำการกำจัดยีนมาร์คเกอร์ *URA3* คัดเลือกโคโลนีจากเพลทต้นแบบที่ไม่เจริญใน SC-Ura และยืนยันผลการกำจัดยีนด้วยวิธีปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสดังภาพที่ 8

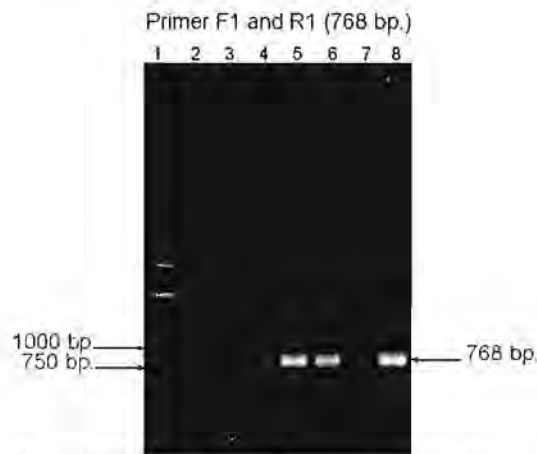


ภาพที่ 8 ผลิตรหัสจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการกำจัดยีน *URA3* ออกจากยีสต์ BP-12

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์ *nce103_F1* และ *nce103_R2*
- 3-5 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *nce103_F1* และ *nce103_R2*

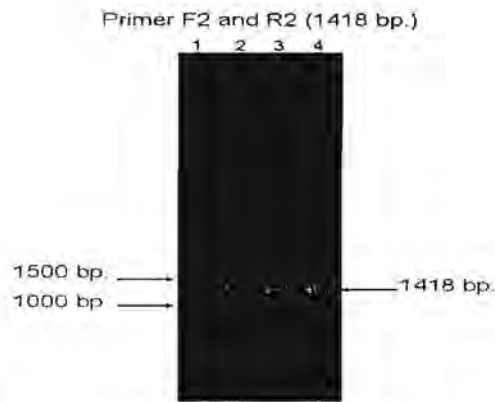
ผลการทดลองยืนยันการไม่พบยีน *URA3* ในโครโมโซมของยีสต์ จึงเลือกตัวแทนของยีสต์ที่ได้
 ในขั้นตอนนี้มาและให้ชื่อว่าสายพันธุ์ BP-15 (*MAT α ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1*
 Δ leu2::loxP Δ nce103::loxP)

ยีน *PDR5* (Plasma membrane ATP-binding cassette (ABC) transporter, Pleiotropic
 Drug Resistance) เป็นยีนประมวลรหัสโปรตีนที่ทำหน้าที่ปั๊มสารออกสู่ภายนอกเซลล์ หากยีสต์ขาดยีน
PDR5 จะส่งผลให้ยีสต์นั้นไม่สามารถขับสารออกนอกเซลล์ เซลล์ยีสต์จึงมีความไวต่อสารต่างๆมากขึ้น ใน
 การทดลองนี้ต้องการทำลายยีน *PDR5* โดยใช้ชิ้นส่วน *loxP-URA3-loxP* เข้าไปแทนที่ยีน *PDR5* ใน
 โครโมโซมของยีสต์ ตรวจสอบผลการทำลายยีน *PDR5* จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอไรสด้วยอะกาโรสเจล
 อีเล็กโทรโฟเรซิส หากทำลายยีน *PDR5* ได้สำเร็จผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอไรสที่คาดว่าจะได้ทั้งหมด 2 ชิ้นมี
 ขนาด 768 และ 1418 คู่เบส ตามลำดับ ผลการทดลองพบว่าสามารถทำลายยีนได้สำเร็จ โดยพบ
 ผลิตภัณฑ์ลูกโซ่พอลิเมอไรสที่มีขนาดตามที่คาดไว้ ดังภาพที่ 9 และ 10



ภาพที่ 9 ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอไรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน *PDR5*

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์เมื่อไม่เกิดการทำลายยีน *PDR5*
- 3, 4, 7 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *pdr5_F1* และ *pdr5_R1* แต่ไม่เกิดการทำลายยีน
- 5, 6, 8 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *pdr5_F1* และ *pdr5_R1* เมื่อเกิดการทำลายยีน



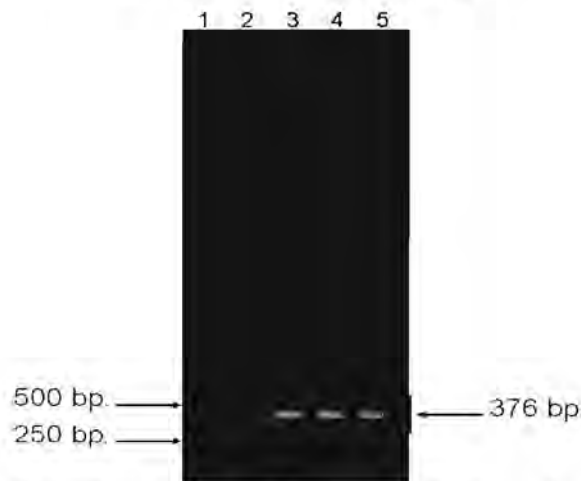
ภาพที่ 10 การยืนยันการทำลายยีน *PDR5* ในยีสต์ทรานส์ฟอร์แมนท์

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2-4 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณด้วยไพรเมอร์ *pdr5_F2* และ *pdr5_R2*

จากผลการทดลองพบว่าสามารถทำลายยีน *PDR5* ในยีสต์สายพันธุ์กลาย BP-9 ได้สำเร็จได้ ยีสต์ผลลัพธ์สายพันธุ์กลาย BP-13 (*MAT α* *ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1 Δ leu2::loxP Δ pdr5::loxP-URA3-loxP*) ที่สามารถเจริญได้บนอาหารเลี้ยงเชื้อที่ไม่เติมยูราซิล แสดงให้เห็นว่ายีน *URA3* ได้เข้าไปแทนที่ในโครโมโซมของยีสต์ดังกล่าวตรงตำแหน่งยีน *PDR5* ตามผลการตรวจสอบด้วยวิธีปฏิกิริยา ลูกโซ่พอลิเมอเรสข้างต้น

จากนั้นคัดเลือกยีสต์ทรานส์ฟอร์แมนท์เพื่อทำการกำจัดยีนมาร์คเกอร์ *URA3* คัดเลือกโคโลนีจากเพลทต้นแบบที่ไม่เจริญใน SC-Ura ยืนยันผลการกำจัดยีนด้วยวิธีปฏิกิริยา ลูกโซ่พอลิเมอเรสดังภาพที่ 11

Primer F1 and R2 (376 bp.)



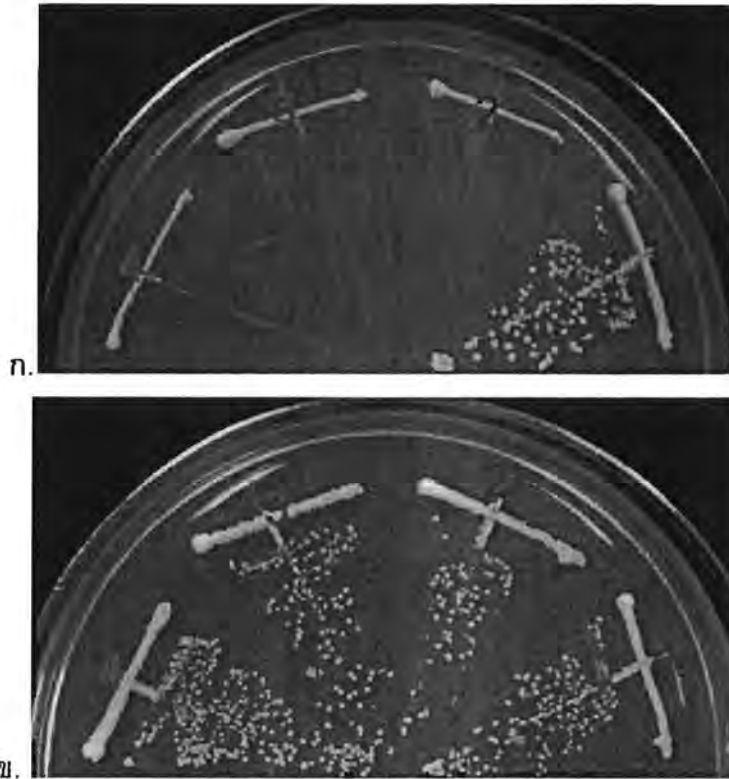
ภาพที่ 11 ผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยา ลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อยืนยันการทำลายยีน *URA3* ในยีสต์ BP-13

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์ *pdr5_F1* และ *pdr5_R2*
- 3-5 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณยีนด้วยไพรเมอร์ *pdr5_F1* และ *pdr5_R2*

ผลการทดลอง แสดงให้เห็นว่ายีสต์ดังกล่าวได้สูญเสียยีนมาร์คเกอร์ *URA3* ในโครโมโซมได้สำเร็จ จึงได้เลือกตัวแทนยีสต์ทรานפורแมนทีในขั้นนี้ และให้ชื่อว่าสายพันธุ์ Bp-14 (*MAT α ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1 Δ leu2::loxP Δ pdr5::loxP*) จากนั้นยีน *NCE103* ในยีสต์สายพันธุ์ Bp-14 จะถูกทำลาย เพื่อที่จะสร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดทั้งยีน *PDR5* และยีน *NCE103* จึงได้เตรียมชิ้นส่วนดีเอ็นเอ และ นำเข้าชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ได้เข้าสู่ยีสต์สายพันธุ์ Bp14 (Δ pdr5) ทำการกำจัดยีนมาร์คเกอร์ *URA3* ออกไป ได้ยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดทั้งยีน *PDR5* และ *NCE103* โดยให้ชื่อว่าสายพันธุ์ BP-17 (*MAT α ade2-1 can1-100 his3-11,15 trp1-1 ura3-1 Δ leu2::loxP Δ pdr5::loxP Δ nce103::loxP*)

1.2 ศึกษาฟีโนไทป์ของยีสต์ Δ nce103 ภายใต้สภาวะมีออกซิเจนและมี 0.035% CO₂ เทียบกับสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO₂

นำยีสต์สายพันธุ์ BP-9 BP-15 และ BP-17 มาเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อแข็ง synthetic dextrose (SD) ที่มีการเติมกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อการเจริญของยีสต์สายพันธุ์ BP-9 BP-15 และ BP-17 นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะมีออกซิเจนและมี 0.033% CO₂ เทียบกับสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO₂ (เลี้ยงใน GENbox anaer, bioMerieux, France) เป็นเวลา 3-4 วัน จากผลการทดลองพบว่ายีสต์สายพันธุ์ BP-9 สามารถเจริญได้ทั้งในสภาวะมีออกซิเจนและมี 0.035% CO₂ และสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO₂ เนื่องจากมีการแสดงออกของยีน *NCE103* ทำให้สามารถสร้างไบคาร์บอเนตไปใช้ในกระบวนการต่างๆภายในเซลล์ได้เมื่ออยู่ในสภาวะมีออกซิเจนและมี 0.035% CO₂ แต่ในทางตรงกันข้ามยีสต์สายพันธุ์ BP-15 และ BP-17 สามารถเจริญได้เฉพาะในสภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO₂ เนื่องจากยีสต์ดังกล่าวขาดยีน *NCE103* ทำให้ในสภาวะ CO₂ ต่ำ ไม่สามารถเจริญได้เพราะขาดการผลิตไบคาร์บอเนตไปใช้ในเซลล์ แต่ในสภาวะ CO₂ สูง ยีสต์จะนำ CO₂ ในอากาศมาใช้เพื่อผลิตไบคาร์บอเนตแทนทำให้สามารถกลับมาเจริญได้อีกครั้ง ดังภาพที่ 12



ภาพที่ 12 ความต้องการ CO_2 ต่อการเจริญของยีสต์สายพันธุ์ BP-9, BP-15 และ BP-17

ก. ภายใต้สภาวะมีออกซิเจนและมี 0.035% CO_2

1 คือ สายพันธุ์ BP-9 (wild type derivative of W303-1B)

2 คือ สายพันธุ์ BP-15 ($\Delta nce103$)

3-4 คือ สายพันธุ์ BP-17 ($\Delta nce103 \Delta pdr5$)

ข. ภายใต้สภาวะไม่มีออกซิเจนและมี 20% CO_2

1 คือ สายพันธุ์ BP-9

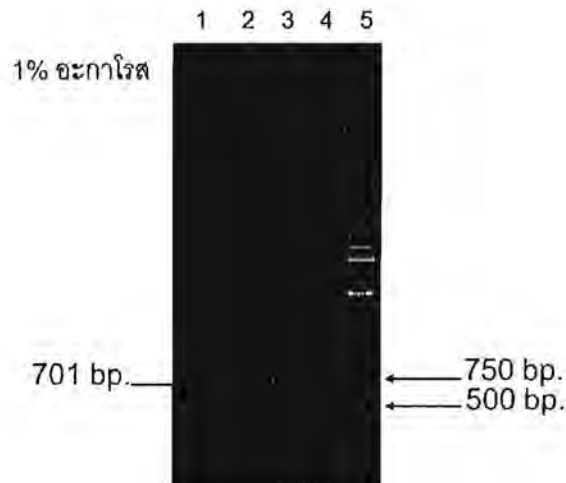
2 คือ สายพันธุ์ BP-15

3-4 คือ สายพันธุ์ BP-17

2. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนไดออกไซด์ของ *S. cerevisiae* (NCE103)

2.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน NCE103 โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

การเพิ่มปริมาณยีน NCE103 ทำได้โดยสกัดโครโมโซมดีเอ็นเอจากยีสต์สายพันธุ์ W303-1B และออกแบบไพรเมอร์ซึ่งใช้ดีเอ็นเอของยีสต์สายพันธุ์ W303-1B เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ จากการตรวจสอบผลการทำปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยโพลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 701 คู่เบส ซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน NCE103 ดังภาพที่ 13

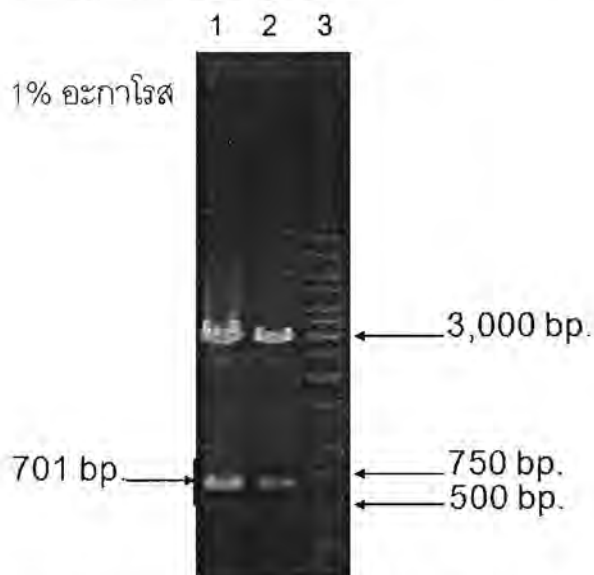


ภาพที่ 13 ผลผลิตจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน *NCE103*

- 1 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์ (*NCE103_F, R*) ที่จำเพาะกับยีน *NCE103*
- 2-4 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณยีนด้วยไพรเมอร์ (*NCE103_F, R*) ที่จำเพาะกับยีน *NCE103*
- 5 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pGEM T-Easy/*NCE103* (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pGEM T-Easy/*NCE103* (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I และตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาไรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส จากการตรวจสอบรีคอมบิแนนท์พลาสมิดพบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 701 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *NCE103* และ 3,000 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับ pGEM T-Easy เวกเตอร์ ดังภาพที่ 14

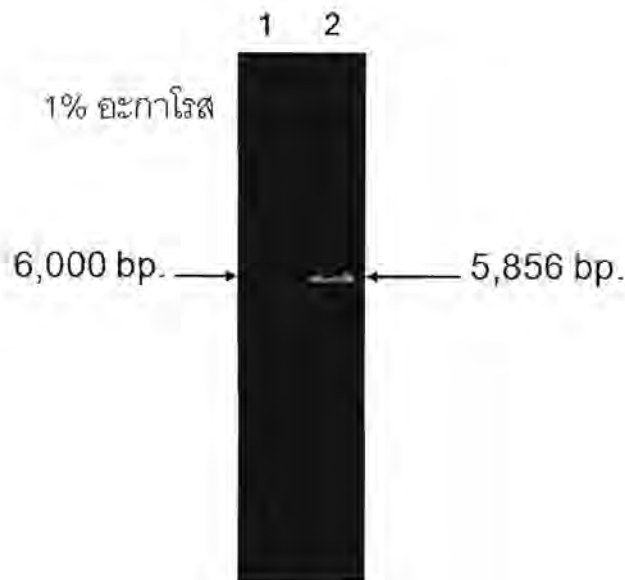


ภาพที่ 14 ผลผลิตจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pGEM T-Easy/*NCE103* (C-Flag))

- 1-2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *NCE103* (701 bp) และ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (3,000 bp)
- 3 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

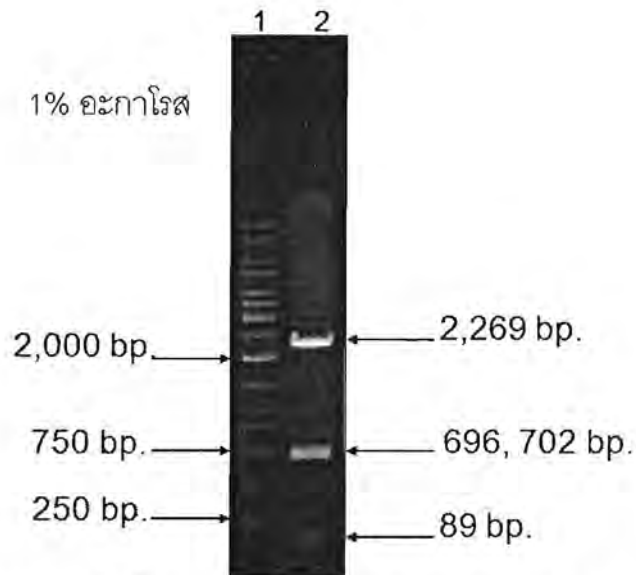
2.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pYES2/*NCE103* (C-Flag) และ pENTR™3C/*NCE103* (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

จากการทดลองนี้ได้รับรีคอมบิแนนท์พลาสมิด 2 ชนิดคือ pYES2/*NCE103* (C-Flag) และ pENTR™3C/*NCE103* (C-Flag) จากนั้นตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส จากการตรวจสอบ พบว่า pYES2 ตัดแล้วได้ชิ้นส่วน 5,856 คู่เบส (ภาพที่ 15) และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ ได้ชิ้นส่วนขนาด 2,269 คู่เบส (ภาพที่ 16) ส่วนรีคอมบิแนนท์พลาสมิด pYES2/*NCE103* (C-Flag) พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 701 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *NCE103* และ 5,856 คู่เบส ซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของ pYES2 เวกเตอร์ (ภาพที่ 17) และจากการตรวจสอบ pENTR™3C/*NCE103* (C-Flag) พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 701 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *NCE103* และ 2,269 คู่เบส ซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของ pENTR™3C เวกเตอร์ (ภาพที่ 18)



ภาพที่ 15 ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pYES2 เวกเตอร์

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pYES2 เวกเตอร์ (5,856 bp)



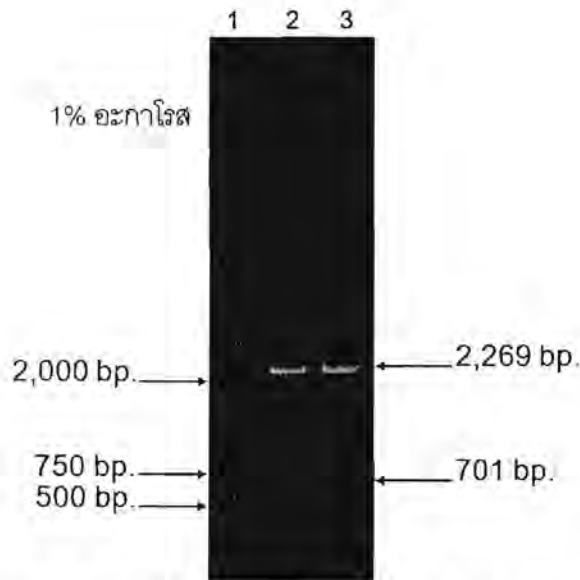
ภาพที่ 16 ผลิตรหัสจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (2,269 bp)



ภาพที่ 17 ผลิตรหัสจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pYES2/NCE103 (C-Flag)

- 1-2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ NCE103 (701 bp) และ pYES2 เวกเตอร์ (5,856 bp)
- 3 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder



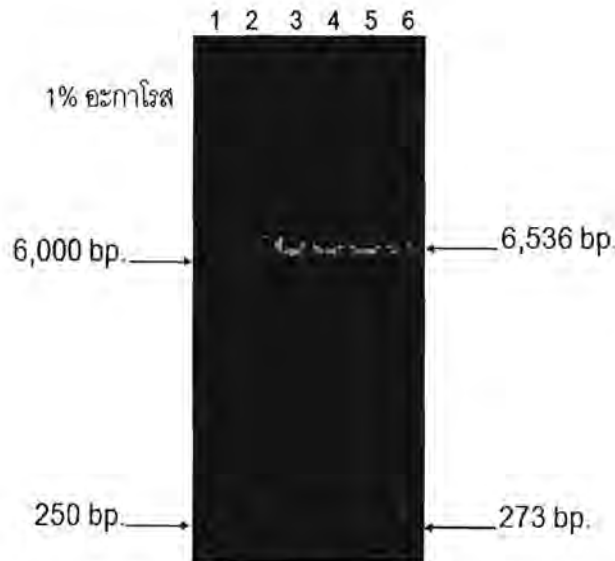
ภาพที่ 18 ผลผลิตจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pENTR™3C/NCE103 (C-Flag)

1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

2-3 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *NCE103* (701 bp) และ pENTR™3C เวกเตอร์ (2,269 bp)

2.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pAG414GPD/*NCE103* (C-Flag) และ pAG414GAL/*NCE103* (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pAG414GPD/*NCE103* (C-Flag) และ pAG414GAL/*NCE103* (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส จากการตรวจสอบ pAG414GPD/*NCE103* (C-Flag) และ pAG414GAL/*NCE103* (C-Flag) พบว่าได้ผลผลิตกันที่มีขนาด 6,536 คู่เบส และ 273 คู่เบส ดังภาพที่ 19



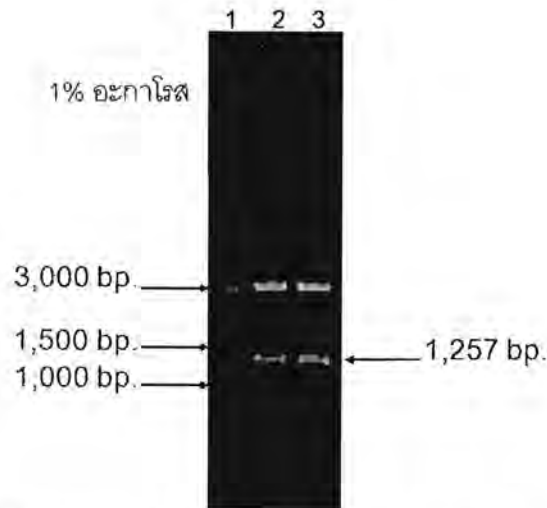
ภาพที่ 19 ผลิตรหัสจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ของ pAG414GPD/NCE103 (C-Flag) และ pAG414GAL/ NCE103 (C-Flag)

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pAG414GPD-ccdB-HA เวกเตอร์ ที่ไม่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103
- 3-4 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pAG414GPD เวกเตอร์ ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103
- 5-6 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pAG414GAL เวกเตอร์ ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอ NCE103

3. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของ *Plasmodium falciparum* (pfCA)

3.1 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pGEM T-Easy/pfCA) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

การเพิ่มปริมาณยีนดังกล่าวทำได้โดยนำ ผลิตรหัสปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสของ *P. falciparum* ซึ่งได้รับมาจาก ศ.ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไลเกชั่น เข้าสู่ pGEM T-Easy เวกเตอร์ และ ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส จากการตรวจสอบ pGEM T-Easy/pfCA พบว่าได้ผลิตรหัสที่มีขนาด 1,257 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน pfCA และ 3,000 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (ภาพที่20)



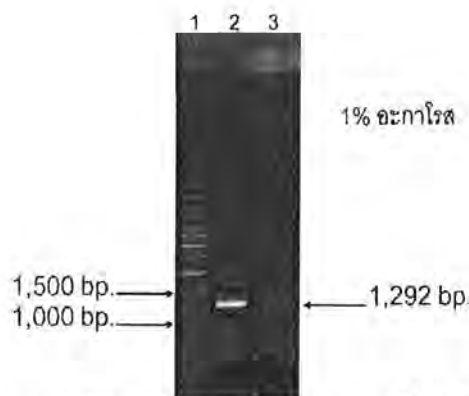
ภาพที่ 20 ผลลัพธ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I ของ pGEM T-Easy/pfCA

1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

2-3 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *pfCA* (1,257 bp) และ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (3,000 bp)

3.2 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *pfCA* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *pfCA* โดยใช้โอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ *pfCA* F(418) และ *pfCA* R(418) และใช้ pGEM T-Easy/pfCA เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ จากการตรวจสอบผลการทำปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยโอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ทั้งสองชนิด พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 1,292 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *pfCA* (ภาพที่ 21)



ภาพที่ 21 ผลลัพธ์จากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน *pfCA*

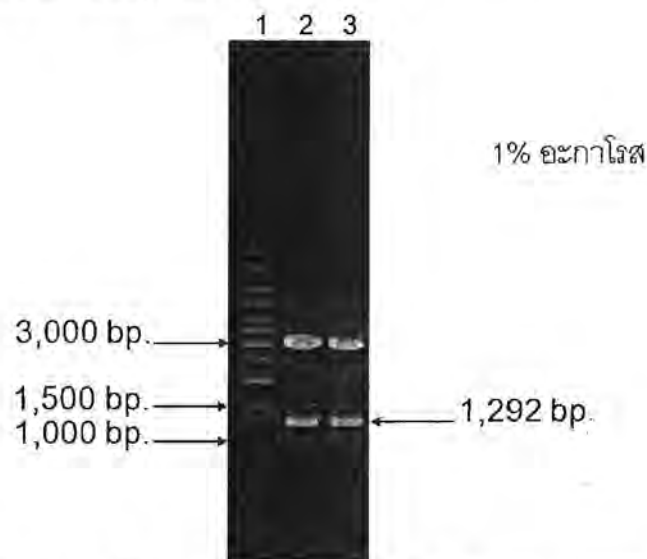
1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

2 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณยีนด้วยไพรเมอร์ (*pfCA*_F, R (418)) ที่จำเพาะกับยีน *pfCA*

3 คือ ชุดควบคุมผลลบของไพรเมอร์ (*pfCA*_F, R (418)) ที่จำเพาะกับยีน *pfCA*

3.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส จากการตรวจสอบรีคอมบิแนนท์พลาสมิด พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 1,292 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *pfCA* (418) และ 3,000 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (ภาพที่ 22)

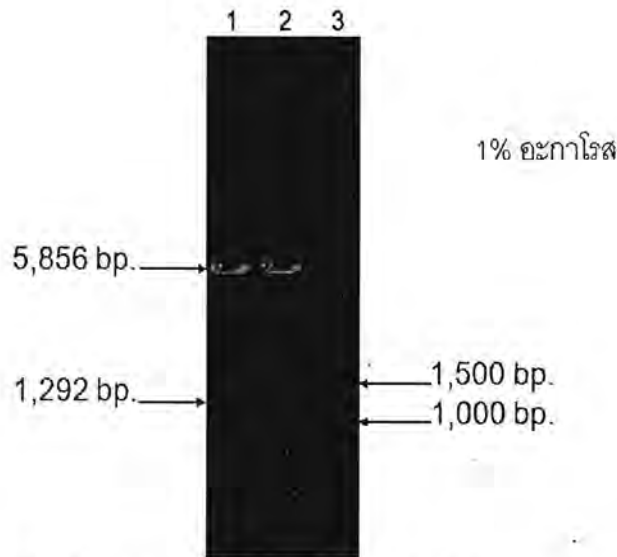


ภาพที่ 22 ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pGEM T-Easy/pfCA418 (C-Flag)

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2-3 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *pfCA* (418) และ pGEM T-Easy เวกเตอร์

3.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pYES2/pfCA418 (C-Flag) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pYES2/pfCA418 (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส จากการตรวจสอบ pYES2/pfCA418 (C-Flag) พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 1,292 คู่เบส ซึ่งมีความยาวเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *pfCA* (418) และ 5,856 คู่เบส ซึ่งมีความยาวเท่ากับขนาดของ pYES2 เวกเตอร์ (ภาพที่ 23)



ภาพที่ 23 ผลิตรหัสจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *BamH* I และ *Xho* I ของ pYES2/pfCA418 (C-Flag)

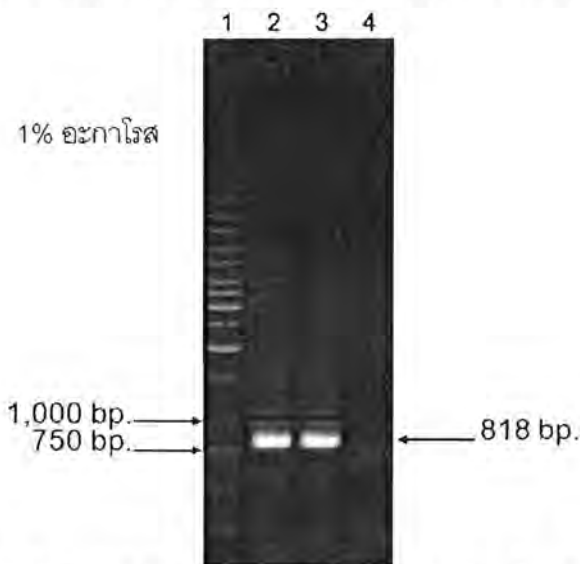
3 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

1-2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *pfCA* (418) และ pYES2 เวกเตอร์

4. สร้างพลาสมิดให้มียีนที่ประมวลรหัสคาร์บอนิคแอนไฮเดรสของมนุษย์ (*hCAII*)

4.1 เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอของยีน *hCAII* โดยปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

เพิ่มปริมาณยีนดังกล่าวโดยนำ cDNA ของมนุษย์ซึ่งได้รับมาจาก ศ.ดร. จิระพันธ์ กริ่งไกร คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นดีเอ็นเอต้นแบบ โดยใช้ฟอร์เวิร์ดไพรเมอร์ *hCAII_F* และรีเวิร์สไพรเมอร์ *hCAII_R* จากการตรวจสอบผลการทำปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสด้วยโอลิโกนิวคลีโอไทด์ไพรเมอร์ พบว่าได้ผลิตรหัสที่มีขนาด 818 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *hCAII* (ภาพที่ 24)



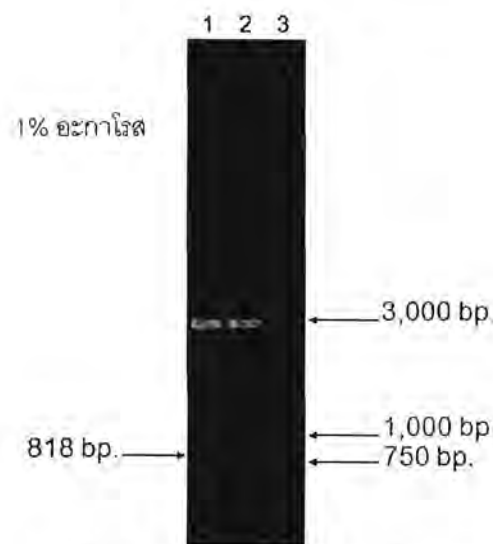
ภาพที่ 24 ผลิตรหัสจากปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส เพื่อเพิ่มปริมาณยีน *hCAII*

1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

- 2-3 คือ ดีเอ็นเอที่เพิ่มปริมาณขึ้นด้วยไพรเมอร์ (hCAII_F, R) ที่จำเพาะกับยีน *hCAII*
- 4 คือ ชุดควบคุมผลลบบของไพรเมอร์ (hCAII_F, R) ที่จำเพาะกับยีน *hCAII*

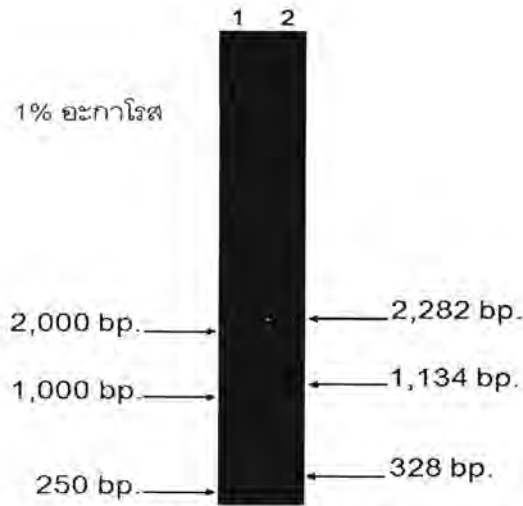
4.2 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pGEM T-Easy/hCAII (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pGEM T-Easy/hCAII (C-Flag) และ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (Invitrogen, USA) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส จากการตรวจสอบรีคอมบิแนนท์พลาสมิด พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 818 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *hCAII* และ 3,000 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (ภาพที่ 25) ส่วน pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ พบว่าตัดแล้วได้ชิ้นส่วน 2,282 คู่เบส (ภาพที่ 26)



ภาพที่ 25 ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ของ pGEM T-Easy/hCAII (C-Flag)

- 1-2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *hCAII* (818 bp) และ pGEM T-Easy เวกเตอร์ (3,000 bp)
- 3 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder

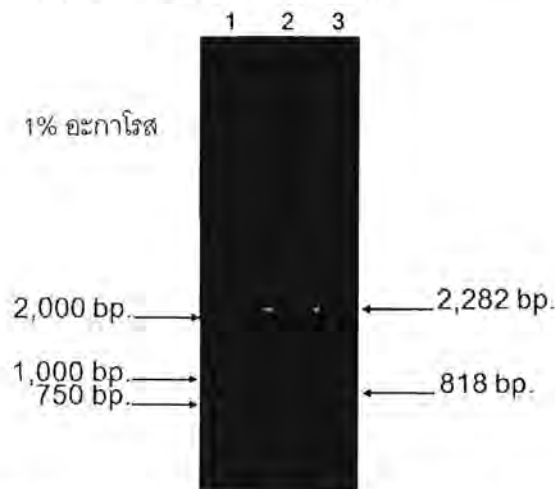


ภาพที่ 26 ผลผลิตจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pENTR™3C Dual Selection เวกเตอร์ (2,282 bp)

4.3 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pENTR™3C/hCAII (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pENTR™3C/hCAII (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟรีซิส จากการตรวจสอบ pENTR™3C/hCAII (C-Flag) พบว่าได้ผลผลิตที่มีขนาด 818 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของชิ้นส่วน *hCAII* และ 2,282 คู่เบสซึ่งมีขนาดเท่ากับขนาดของ pENTR™3C เวกเตอร์ (ภาพที่ 27)

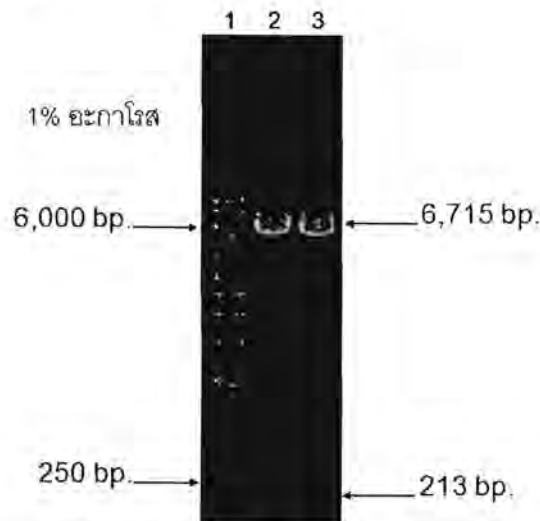


ภาพที่ 27 ผลผลิตจากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *EcoR* I และ *Xho* I ของ pENTR™3C/hCAII

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2-3 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *hCAII* (818 bp) และ pENTR™3C เวกเตอร์ (2,282 bp)

4.4 ตรวจสอบความถูกต้องของรีคอมบิแนนท์พลาสมิด (pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag)) โดยการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ

นำ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) ตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ตรวจสอบชิ้นส่วนดีเอ็นเอด้วยอะกาโรสเจลอิเล็กโทรโฟเรซิส จากการตรวจสอบ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) พบว่าได้ผลิตภัณฑ์ที่มีขนาด 6,715 คู่เบส และ 213 คู่เบส ซึ่งมีขนาดเท่ากันกับการคำนวณตามคาดการณ์เมื่อมีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ *hCAII* เข้าไปในเวกเตอร์ทั้งสอง (ภาพที่ 28)



ภาพที่ 28 ผลิตภัณฑ์จากการตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ *Xho* I ของ pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag)

- 1 คือ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1Kb DNA ladder
- 2 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pAG414GPD เวกเตอร์ ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII*
- 3 คือ ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของ pAG414GAL เวกเตอร์ ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอ *hCAII*

สรุปผลการทดลอง

1. สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีน NCE103(สายพันธุ์ BP-15) ได้สำเร็จ
2. สร้างยีสต์สายพันธุ์กลายที่ขาดยีน NCE103และยีน PDR5(สายพันธุ์BP-17) ได้สำเร็จ
3. สร้างพลาสมิด pAG414GPD/NCE103 (C-Flag) และ pAG414GAL/NCE103 (C-Flag) ซึ่งมีการแสดงออกของยีน *NCE103* ภายใต้การควบคุมของ GPD และ GAL promoters ได้สำเร็จ
4. สร้างพลาสมิด pYES2/pfCA418 (C-Flag) ซึ่งมีการแสดงออกของยีน *pfCA* ภายใต้การควบคุมของ GAL promoter ได้สำเร็จ
5. สร้างพลาสมิด pAG414GPD/hCAII (C-Flag) และ pAG414GAL/hCAII (C-Flag) ซึ่งมีการแสดงออกของยีน *hCAII* ภายใต้การควบคุมของ GPD และ GAL promoters ได้สำเร็จ

งานวิจัยที่จะดำเนินการในปีที่ 2

1. ศึกษาความสามารถในการทดแทนการทำหน้าที่ของเอ็นไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของยีสต์ ด้วยเอ็นไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม
2. หากสามารถทดแทนหน้าที่ได้จากข้อ 1 จะได้ศึกษาผลของสารยับยั้งเอ็นไซม์คาร์บอนิกแอนไฮเดรสของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัม ที่มีต่อการเจริญของยีสต์ดัดแปลงพันธุกรรม เพื่อการพัฒนาเป็นระบบคัดกรองที่ใช้ยีสต์ เพื่อใช้ค้นหาสารออกฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเชื้อมาลาเรียชนิดพัลซิพารัมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Clark, D., Rowlett, R.S., Coleman, J.R. and Klessig, D.F. 2004. Complementation of the yeast deletion mutant \square NCE103 by members of the β class of carbonic anhydrase is dependent on carbonic anhydrase activity rather than on antioxidant activity. *Biochem. J.* 379: 609-615.
- Elleuche, S., Poggeler, S. 2010. Carbonic anhydrases in fungi. *Microbiol.* 156:23-29.
- Gardner, M.J., Hall, N., Fung, E., White, O., Berriman, M., Hyman, R.W., Carlton, J.M., Pain, A., Nelson, K.E., Bowman, S., Paulsen, I.T., James, K., Eisen, J.A., Rutherford, K., Salzberg, S.L., Craig, A., Kyes, S., Chan, M., Nene, V., Shallom, S.J., Suh, B., Peterson, J., Angiuoli, S., Pertea, M., Allen, J., Selengut, J., Haft, D., Mather, M.W., Vaidya, A.B., Martin, D.M.A., Fairlamb, A.H., Fraunholz, M.J., Roos, D.S., Ralph, S.A., McFadden, G., Cummings, L.M., Subramanian, G.M., Mungall, C., Venter, J.C., Carucci, D.J., Hoffman, S.L., Newbold, C., Davis, R.W., Fraser, C.M. and Barrell, B. 2002. Genome sequence of the human malaria parasite *Plasmodium falciparum*. *Nature.* 419: 498-511.
- Gietz, R., Schiestl, R., Willems, A., and Woods, R. 1995. Studies on the transformation of intact yeast cells by the LiAc/SS-DNA/PEG procedure. *Yeast* 11 : 355-360.
- Gueldener, U., Heinisch, J., Koehler, G., Voss, D., and Hegemann, J. 2002. A second set of loxP marker cassettes for Cre-mediated multiple gene knockouts in budding yeast. *Nucleic Acids Res.* 30 : e23.
- Hopkins, A.L., Witty, M.J. and Nwaka, S. 2007. Mission possible. *Nature.* 449: 166-169.
- Krungkrai, S.R., Suraveratum, N., Rochankij, S. and Krungfrai, J. 2001. Characterisation of carbonic anhydrase in *Plasmodium falciparum*. *Inter. J. Parasitol.* 31: 661-668.

- Krungkrai, J., Krungkrai, S.R. and Supuran, C.T. 2008. Carbonic anhydrase inhibitors: Inhibition of *Plasmodium falciparum* carbonic anhydrase with aromatic/heterocyclic sulfonamides- in vitro and in vivo studies. *Bioorg. Med. Chem. Lett.* 18: 5466-5471.
- Krungkrai, J. and Supuran, C. T. 2008. The alpha-carbonic anhydrase from. the malaria parasite and its inhibition. *Curr. Pharm. Des.* 14: 631-640.
- Na-Bangchang, K. and Congpuong, K. 2007. Current malaria status and distribution of drug resistance in East and Southeast Asia with special focus to Thailand. *J. Exp. Med.* 211: 99-113.
- Pink, R., Hudson, A., Mouries, M.-A. and Bendig, M. 2005. Opportunities and challenges in antiparasitic drug discovery. *Nat. Rev. Drug. Disc.* 4: 727-740.
- White, N.J.J. 2004. Antimalarial drug resistance. *Clin. Invest.* 113: 1084-1092.